

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 446 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 2 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

Μετανάστης βασανίστηκε
από μπάτγους στο Α.Τ.
Ομονοίας και μετά από
μερικές ώρες πέθανε!

δύκλημα
κατ'
εργοχώριθμη

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

2/12: Παγκόσμια ημέρα κατάργησης της δουλείας 2/12/1822: Ο Μέτερνη αποκρύσσει την ελληνική επανάσταση 2/12/1885: Γέννηση Νίκου Καζανζάκη (Ηράκλειο) 2/12/1923: Γέννηση Μαρίας Κάλας (Νέα Υόρκη) 2/12/1944: Γέννηση Διονύση Σαββόπουλου 2/12/1992: Σύλληψη Γιώργου Μπαλάρα (καταζητούμενου από το 1985) 2/12/1913: Κωνσταντίνος, Βενιζέλος και Κουντουριώτης κηρύσσουν ένωση της Κρήτης με Ελλάδα από το Θωρηκτό «Αβέρωφ» 2/12/1814: Θάνατος μαρκήσιου Alfonse de Sade (74 χρ.) 2/12/1975: Οι κομμουνιστές ανακηρύσσουν τη Λαϊκοκρατική Δημοκρατία του Λάσι 3/12: Ημέρα απόμανων με ειδικές ανάγκες 3/12/1905: Σύλληψη Τρόποκι – εξορία στην Σιβηρία 3/12/1930: Γέννηση Ζαν Λυκ Γκοντάρ 3/12/1936: Αγριες συμπλοκές μεταξύ CNT και Κ.Κ. Ισπανίας (Μαδρίτη) 3/12/1944: Δεκεμβριανά (28 νεκροί – 100 τραυματίες στην διαδήλωση) 3/12/1948: Γέννηση Ozzy Osbourne 3/12/1984: Ατύχημα σε εργοστάσιο της Union Carbide (UCAR) στο Bhopal Ινδίας – 10.000 νεκροί και 300.000 τραυματίες 3/12/1988: Θάνατος Πάνου Γαβαλά 4/12/1926: Κυβέρνηση Αλέξανδρου Ζαΐμη 4/12/1936: Είσοδος της CNT στην κυβέρνηση (Υπουργεία Δικαιοσύνης, Εμπορίου, Υγείας και Βιομηχανίας) 4/12/1963: Γέννηση Σέργκει Μπούτκος 4/12/1993: Θάνατος Frank Zappa 4/12/1866: Γέννηση Βασιλί Καντίνσκι 4/12/1995: Δολοφονία Γιτζάκ Ράμπιν 4/12/1974: O Jean Paul Sartre επισκέπτεται τον Andreas Baader στη φυλακή 5/12: Παγκόσμια ημέρα εθελοντών για κοινωνική – οικονομική ανάπτυξη 5/12/1791: Θάνατος Wolfgang Amadeus Mozart (Βιέννη – 35 χρ.) 5/12/1912: Πρώτη χρήση ελληνικών αεροπλάνων για βομβαρδισμούς (Μπιζάνι) 5/12/1946: Γέννηση José Carreras 5/12/1934: Γέννηση Νίκου Κούρκουλου 5/12/1933: Τέλος πτοοπαγάρευσης (ΗΠΑ) 6/12: Ημέρα ανεξαρτησίας Φιλλανδίας 6/12/1920: Επιστροφή Κωνσταντίνου Α' στην Ελλάδα (δημοφιλίσματος) 6/12/1921: Η Ιρλανδία γίνεται ανεξάρτητο μέλος της βρετανικής κοινοπολιτείας 6/12/1949: Γέννηση Tom Waits 6/12/1986: Πρώτη δημόσια άρνηση στράτευσης στην Ελλάδα (Μιχάλης Μαραγκάκης) 6/12/1990: Θάνατος Παύλου Σιδηρόπουλου 7/12: Παγκόσμια ημέρα πολιτικής αεροπορίας 7/12: Κούβα: Ημέρα εθνικού πένθους - Ακτή Ελεφαντοστού: Εθνική γιορτή 7/12/1761: Γέννηση Μαντάμ Τισώ 7/12/1905: Γενική απεργία Μόσχας – Δεκεμβριανά 7/12/1928: Γέννηση Noam Chomsky 7/12/1929: Δικαίωμα ψήφου σε γυναίκες Τουρκίας 7/12/1941: Επίθεση Ιστάνμπουλ στο Περιλ Χάρμπορ 7/12/1741: Η Ελισάβετ Πέτροβνα γίνεται τσαρίνα της Ρωσίας 8/12/1867: Γέννηση Γρηγόριου Ξενόπουλου (Κωνσταντινούπολη) 8/12/1869: Καθιέρωση αλάθητου του Πάπτα 8/12/1943: Γέννηση Jim Morrison 8/12/1966: Βύθιση πλοίου «Ηράκλειο» στην Φαλκονέρα (225 νεκροί) 8/12/1974: Κατάργηση βασιλείας (δημοφιλίσματος - ναι: 3.245.111 (69,2%) όχι: 1.444.875) 8/12/1980: Δολοφονία John Lennon (Mark Chapman).

●●● Καθυστερημένο, αλλά καλό, από τη μέρα που οι συμβασιούχοι συγκρούστηκαν με τα ΜΑΤ στο Σύνταγμα ●●● Συμβασιούχος από την πρώτη γραμμή, την άρα που οι συνδικαλιστές ζήτουν να πάνε στον Παιλόπουλο, φωνάζει και ξαναφωνάζει ●●● «Α, ρε πούστηδες, 17 Νοέμβρη που σας χρειάζεται!» ●●● Μπάτσοι και συνδικαλιστές γυρίζουν, τον κοιτάνε και δε λένε κουβέντα ●●● Κι αυτός συνεχίζει να φωνάζει το ίδιο, μέχρι που αρχίζει το πατιρότι ●●● Μόλις χαλάρωσε λίγο η δημοσιότητα για το λιντσάρισμα της Θεσσαλονίκης, επανήλθε στα ίδια ο Πολύδωρας ●●● Φταίνε τα κανάλια γιατί «με την τηλεοπτική μεγέθυνση και γενίκευση, δίνουμε το δικαίωμα σε όλους τους εν δυνάμει έκνουμος να καταστρέψουν, καθώς βάζουμε την Αστυνομία στη γωνία» ●●● Πώς να αναρρώσει ο κύριος φοιτητής μ' αυτά που τραβάει; ●●● Άλλος του τηλεφωνεί, άλλος παίρνει τα κανάλια και του κάνει βίζιτα στο νοσοκομείο, γίνεται γιατρεία έτσι; ●●● Μαύρος μπά-

τος υπερασπίζεται ισραηλινό φίλαδηλο που δέχεται επίδεση από λυσσασμένους φασίστες χούλιγκαν της «Παρί Σεν Ζερμέν» ●●● Οι φασίστες του την πέφτουν βρίζοντάς τον «σκυλάραπα», αιυτός πυροβολεί, σκοτώνει έναν και τραυματίζει έναν ακόμη ●●● Κι άντε εσύ να βρεις πλευρά να τοποθετηθείς ●●● Εχει κάτι δυσκολίες η ζωή ●●● Κεντρικό πρόσωπο ο Ελληνας της Siemens, γράφουν οι γερμανικές εφημερίδες ●●● Και καλά, αυτός που έδωσε τις μίζες ας πούμε ότι βρέθηκε ●●● Αυτό που τις πήραν δα βρεθούν ποτέ; ●●● Βάζουμε κι

εμέις κάνα ρητορικό ερώτημα, για να διανδίσουμε τη στήλη ●●● Το δέμα της Παιδείας μια χαρά είναι σαν δέμα εδνικής σημασίας ένεκα του οποίου μπορούν να προκηρυχτούν πρώωρες εκλογές ●●● Το καταγράφουμε όχι για λόγους πολιτικού τζόγου, αλλά επειδή μια τέτοια εξέλιξη θα συνιστά παγίδα ολκής ●●● Κατά τα άλλα, το φοιτητικό κίνημα καθεύδει ●●● Και ορισμένοι αισθάνονται σαν στρατηγοί μιας στρατιάς έτοιμης να ριχτεί στη μάχη με ένα τους νεύμα ●●● 40 μέρες πριν τις γιορτές γέμισαν τα μπαλκόνια με αγιοβασίληδες και φω-

◆ Δεν κρύβει την ικανοποίησή του ο αρθρογράφος του δεξιού «Ελεύθερου Τύπου»: «Ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ ορθώς παραμέρισε τις φωνές λαϊκισμού που ακούγονται στο εσωτερικό του κόμματός του για την Παιδεία και τάχθηκε υπέρ της δημιουργίας μη κρατικών πανεπιστημάτων... Εκτός από την αναθεώρηση του άρθρου 16 ο κ. Παπανδρέου τάχθηκε υπέρ της καθιέρωσης συστήματος αξιολόγησης και κοινωνικής λογοδοσίας στα πανεπιστήμια, θέση που δεν απέχει πολύ από τη σχετική διάταξη του „επίμαχου“ νόμου για τα AEI». ◆ Ο Εβερτ παραχωρεί τη θέση του στη Βουλή στην κόρη του Αλέξια, που από το Δήμο ετοιμάζεται να μεταπτήσει στη Β' Αθήνας. Ο Γ. Κεφαλογιάννης παραχωρεί τη θέση

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <>Κ>

- Ο Κ.Β. 20 ευρώ
- Ο Τ.Χ. 500 ευρώ

του στο Ρέθυμνο στην κόρη του Ολγα. Κι ύστερα λένε πως το βουλευτιλίκι δεν είναι επάγγελμα αλλά προσφορά στο κοινωνικό σύνολο. Μωρέ επάγγελμα είναι και από τα πιο προσδοφόρα. Μογαζί γωνία. ◆ Σύμφωνα με το δήμαρχο και τη νεοδημοκρατική πλειοψηφία του Δήμου Αθηναίων, οι κάτοικοι της πόλης θα πρέπει να τους πουν και ευχαριστώ, επειδή για το 2007 αποφάσισαν να αυξήσουν τα δημοτικά τελη κατά 3,5% («στα δραμά του πληθωρισμού», δύπως λένε σε ανακοίνωσή τους). Το ότι στις γειτονιές της Αθήνας κατοικεί κυρίως φτωχόκοσμος (μετανάστες και ιλικιώμενοι) δεν έχει καμιά σημασία για τη δημοτική αρχή - φοροτζή.

◆ Την ώρα που ο Ζούγκλας τον χτυπάει σαν χταπόδι (εκτελώντας άγνωστο πτοού σχέδιο), ο Ν. Κωνσταντόπουλος συνεχίζει να εργάζεται (με τον τρόπο που ξέρει καλύτερα από πολλούς άλλους) υπέρ της σύγκλισης ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ (υπέρ της γραμμής του ΠΑΣΟΚ, για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους). Συνεντευξίστηκε στον «Κόσμο του Επενδυτή» αυτή τη φορά και δήλωσε ότι «τα θέματα προγραμματικών συγκλίσεων και προγραμμάτων εναλλακτικής διακυβέρνησης δε μπορεί να είναι εκτός του προβληματισμού της αριστεράς», συμπληρώνοντας ότι ο ΣΥΝ «πρέπει να πε-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Στόχος είναι να ανταποκρίνονται τα πανεπιστήμια μας στις ακαδημαϊκές, τις τεχνολογικές, τις κοινωνικές και οικονομικές εξελίξεις να παράγουν και να μεταδίδουν νέα γνώση σε συνθήκες διδασκαλίας και διαφάνειας και αποτελεσματικότητας, να διαπλάθουν πολίτες με ελεύθερη κριτική σκέψη, υπεύθυνους και δημιουργικούς, να λογοδοτούν στην κοινωνία.

Κώστας Καραμανής
(απόσπασμα από την τεράστια παπάρα της εβδομάδας, που αποτελούσε το σύνολο της ομιλίας του στη Βουλή)

κές οργανώσεις θα απευθύνουμε συστάσεις να είναι προσεκτικές.

Γ. Παναγόπουλος (πρόεδρος ΓΣΕΕ)

Δεν είναι περιέργο: Ο κόσμος καίγεται στη Γερμανία με τις δωροδοκίες της SIEMENS που φτάνουν μέχρι την Ελλάδα -οι πληροφορίες κάνουν λόγο για δύο τουλάχιστον Ελληνες που τα πήραν- και τα εγχώρια MME να ποιούν την νήσσα; Ήτοι να το κάνουν γαργάρα το μείζον αυτό θέμα; Γιατί... αδέρφια Σέρλοκ Χολμς, εισαγγελίς και λοιπές... φιλολογίκες και καθαρτήριες δυνά-

μεις; Γιατί... τζίζ το θέμα;

Το Παρόν

Επί της ουσίας όλοι συμφωνούμε στο ΠΑΣΟΚ για το άρθρο 16.

Αννα Διαμαντοπούλου

Η Ελλάδα είναι σημαντικός αρωγός στις επιχειρήσεις της Συμμαχίας (...) προσβλέπουμε στη συνεργασία μας με την Ελλάδα και τους υπόλοιπους συμμάχους μας προκειμένου να συνεχίσουμε την ενίσχυση της Συμμαχίας καθώς αυτή μετασχηματίζεται για να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις του 21ου αιώνα.

Ελεύθερος Τύπος

■ Τι γύρευε η ΑΔΕΔΥ στη σύσκεψη του Πολύδωρα;

Η παρουσία της ΑΔΕΔΥ στη σύσκεψη που οργάνωσε ο Πολύδωρας με θέμα τον περιορισμό των διαδηλώσεων χαρακτηρίστηκε θετική από τον υπουργό Μπάτσων και Καταστολής. Λογικότατο, αφού ήταν η μόνη από τις δυνάμεις που αντιπολίτευνται την κυβέρνηση που πήρε μέρος σ' αυτή τη μαύρη μάζαξη. Ούτε το ΠΑΣΟΚ δεν τόλμησε να πάει, αφού έχει δηλώσει ότι μόνο στη Βουλή θα συζητήσει το ζήτημα (ο Πολύδωρας είχε φροντίσει βεβαία να έχει έτοιμους φακέλους με το σχέδιο νόμου που είχε καταρτίσει το 2001 η κυβέρνηση Σημίτη). Οταν έγινε γνωστό ότι στη σύσκεψη η ΑΔΕΔΥ εκπροσωπήθηκε από τον γενικό γραμματέα της Ηλιόπουλο (ΔΑΚΕ) και έγινε το σχετικό σύσσουρο, ο πρόεδρός της Παπαστύρου δήλωσε ότι η ΑΔΕΔΥ, βάσει παλιότερης απόφασής της, δε συμμετέχει σε κανένα διάλογο για τον περιορισμό των διαδηλώσεων. Μόνος του δηλαδή πήγε εκεί ο Ηλιόπουλος; Άν είναι έτσι, θα έπρεπε αμέσως «κα του πάρουν το κεφάλι». Δεν χρειάζομαστε, όμως, συλλογισμού για να καταλάβουμε ότι δεν πήγε μόνος του στη σύσκεψη ο Ηλιόπουλος. Τον Παπαστύρου διέψευσε την ίδια μέρα η παράταξη του ΣΥΝ, με ανακοίνωσή της, και δυο μέρες αργότερα ο «Ριζοσπάστης», που έβγαλε στο φως το ντοκουμέντο της ντροπής. Επιστολή της ΑΔΕΔΥ προς Πολύδωρα, που επιβεβαιώνει τη συμμετοχή στη σύσκεψη και φέρει φαρδιά-πλατιά την υπογραφή του Παπαστύρου.

Ποιοι πήραν μέρος στη μάζαξη; Η ΝΔ, το ΛΑΟΣ, ο απερχόμενος και ο νεοεκλεγείς δήμαρ-

■ Ευρωτουρκικές σχέσεις

Ev αναμονή των «μεγάλων»

Ηχηρότατο ήταν το χαστούκι που δέχτηκε η κυβέρνηση της Λευκωσίας από την Κομισιόν, η οποία εισηγείται τη συνέχιση των ευρωτουρκικών ενταξιακών διαπραγματεύσεων, με κάπως αργότερο ρυθμό, ανάβοντας έτσι το πράσινο φως στην Τουρκία να συνεχίσει την πολιτική της και στριμώχνοντας την ελληνοκυπριακή πλευρά, αφού εκτός από την απιμωροσία της Τουρκίας, η Κομισιόν συνδέει ευθέως την επίλυση του Κυπριακού με την άρνηση της Τουρκίας να εφαρμόσει το πρωτόκολλο τελωνειακής σύνδεσης. Εποικία ήταν αναμενόμενο. Καμιά από τις δυο πλευρές δεν ήταν διατεθειμένη να κάνει έστω και μισό βήμα πίσω από τις θέσεις της. Ειδικά η τουρκική πλευρά δεν ήταν διατεθειμένη να δεχτεί την επιστροφή των Βαραρίων στους πρόσφυγες κατοίκους τους, αν δεν έπαιρνε κάπι πολύ σημαντικό, που η κυβέρνηση Παπαδόπουλου δεν ήταν διατεθειμένη να παραχωρήσει, διότι θα υπονόμευε τη γενικότερη τακτική της στο Κυπριακό.

Δεν εξέπληξε κανέναν η ανακοίνωση από τον φιλλανδό υπουργό Εξωτερικών Ερκι Τουμιόγια του ναυάγιου της πρωτοβουλίας της προεδρίας για την εξέύρεση λύσης σε ζη-

Στη ζούγκλα της διαπλοκής

Παράτησε τον Ρουσόπουλο ο Ζούγκλας και καταπάστηκε με τον Μητσοτάκη και τον Κωνσταντόπουλο, ανασκαλεύοντας πολιές ιστορίες. Με όχημα τις αποκαλύψεις της επί 28 έτη γραμματέως του Αλαφούζου, που βρίσκεται σε σκληρή αντιδικία με το πρώην αφεντικό της, οργανώνει επί δυο εβδομάδες τις εκπομπές του από το Alter του Κουρή, αναγκάζοντας τον Μητσοτάκη να κάνει δημόσιες δηλώσεις και τον Κωνσταντόπουλο να ξεκινήσει μια υπερική καμπάνια, αναζητώντας προστασία από τον Καρομανλή και τον Γιωργάκη.

Τη θέση μας για τον Ζούγκλα και το είδος της δημοσιογραφίας που ασκεί την έχουμε καταθέσει πολλές φορές και δεν χρειάζεται να την επαναλάβουμε. Ο τύπος έχει στίσει ένα πανίσχυρο μαγαζί και «παιζει» ανάμεσα στα πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα, καταφέρνο-

ντας να βρίσκεται πάντα στον αφρό. Αυτοί που διαμαρτύρονται όταν βρίσκονται στο στόχαστρό τους σκεφτούν ότι δικό τους δημιούργημα είναι. Δημιούργημα του συστήματός τους, που χαρακτηρίζεται από τη σαπτλα και τον άγριο ανταγωνισμό. Κάθε φορά που λύνουν τις διαφορές τους χρειάζονται κάποιον Ζούγκλα για να κάνει τη βρόμικη δουλειά. Για να προκαλεί αναταράξεις στη λάσπη.

Για να κρατιέται ακμαίο το μαγαζί του, όμως, ο Ζούγκλας φροντίζει και μαζεύει ντοκουμέντα. Και ποτέ δεν μιλάει χωρίς να έχει πλάτες. Τυχαίο είναι που αυτή τη φορά τον στηρίζει ευθέως το συγκρότημα Λαμπτράκη, αναπαράγοντας μέσα από το «Βήμα» το περιεχόμενο των εκπομπών του; Κι όσα απ' αυτά τα ντοκουμέντα βγάζει στη δημοσιότητα μας αποκαλύπτουν κάποιες πλευρές του δυσάδους κόσμου της

ρασκηνιακά και το κολέγιο των Επιτρόπων συνήλθε την επόμενη μέρα, ώστε να μη μείνει καθόλου χρόνος για διμερείς διαβούλευσις.

Η πρόταση της Κομισιόν ήταν η αναμενόμενη: πάγωμα των διαπραγματεύσεων για 8 από τα 35 κεφάλαια της ενταξιακής διαδικασίας και συνέχιση τους κανονικά για τα υπόλοιπα. Οι υπουργοί Εξωτερικών των «25» μάλλον σ' αυτή τη λύση θα καταλήξουν στις 11 Δεκέμβρη. Ο φιλανδός πρωθυπουργός Μάρτι Βανχάνεν δήλωσε ότι η απόφαση των ΥΠΕΞ «θα πρέπει να διασφαλίζει τη συνέχιση των ενταξιακών διαπραγματεύσεων και να επιτρέπει την ομαλοποίησή τους όταν θα έχουμε πετύχει καμία πρόοδο ούτε στο θέμα του κανονισμού για το απευθείας εμπόριο ούτε στο άνοιγμα των λιμανιών», αναγορεύοντας αυτά τα δυο ζητήματα σε ισοδύναμα. «Θα μπορούσε κάποιος να πει αρκετά», συνέχισε ο επίτροπος, για να καταλήξει: «Ο καλύτερος τρόπος να λύσουμε τα διάφορα προβλήματα είναι μια συνολική λύση του Κυπριακού». Επανέφερε δε την πρότασή του να απευθύνει η προσεχής σύνοδος κορυφής της ΕΕ έκκληση «για επανέναρξη των συνομιλιών για μια συνολική λύση στη υπό την αιγίδα του ΟΗΕ. Ο Ρεν, αν και αρχικά δήλωσε ότι θα υποβάλλει τις προτάσεις του για τα μέτρα σε βάρος της Τουρκίας στις 6 Δεκέμβρη, διούλεψε πα-

ρη πλήρης απομόνωση της Λευκωσίας φαίνεται

πρωτίστως από τη στάση της ελληνικής κυβέρνησης. Ενώ πριν την απόφαση της Κομισιόν η Μπακογιάννη επαναλάμβανε μονότονα γενικότητες του τύπου «η ΕΕ θα πρέπει να έχει μια συγκεκριμένη απάντηση προς την τουρκική πολιτική, αυτή που αρμόζει σε μια χώρα υποψήφια για ένταξη στην ΕΕ, η οποία δεν τηρεί τις υποχρεώσεις της», μετά την απόφαση της Κομισιόν μήλησε ο ίδιος ο Καρομανλής και υπήρξε σαφέστατος: «Η σημερινή πρόταση αποτελεί βάση για τις περαιτέρω συζητήσεις που θα διεξαχθούν σε επίπεδο ΕΕ! Την ίδια ώρα στη Λευκωσία ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Χ. Πασιαρδής δήλωνε ότι μόνο το πάγωμα κάποιων κεφαλαίων δεν είναι αρκετό και δε μπορεί να θεωρηθεί επιβολή κυρώσεων, αφού οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις θα συνεχίζονται. Πλήρης διάσταση απόψεων, δηλαδή, ανάμεσα σε Αθήνα και Λευκωσία.

Ο Παπαδόπουλος, που όλο αυτό το διάστημα τήρησε προσεχτική στάση, καταλαβαίνει ότι το θέμα αυτό έλλειξε. Οι πιέσεις πλέον θα είναι περισσότερο προς τη δική του πλευρά. Πιέσεις όχι μόνο για επιμέρους πτυχές του Κυπριακού (απευθείας οικονομικές σχέσεις με τα κατεχόμενα), αλλά και για συνολική λύση, για την οποία ευθέως μιλάει η Κομισιόν.

οπίου υπήρξε επί σειρά ετών νομικός σύμβουλος. Κι εμείς αναρωτιόμαστε: είναι δυνατόν ένας άνθρωπος που διετέλεσε υπουργός στην «οικουμενική» κυβέρνηση Ζολώτα και στη συνέχεια έγινε πρόεδρος του ΣΥΝ, να έχει επιγελματικές δοσοληψίες με έναν εφοπλιστικό και εκδοτικό όμιλο; Ας αφήσει στην άκρη τις καταγγελίες της πρώην γραμματέως του Αλαφούζου και ας απαντήσει σ' αυτό: γιατί δεν διέκοψε τις άδειες σχέσεις του με τον όμιλο Αλαφούζου (και άλλους οικονομικούς ομίλους), όταν αποφάσισε να μπει βαθιά στην πολιτική και μάλιστα να διεκδικήσει και να κερδίσει την προεδρία του ΣΥΝ; Πόσο συμβατή είναι αυτή του δραστηριότητα με τις ιδέες της... αριστεράς και της προόδου τις οποίες υποτίθεται ότι πρέσβευε ως πολιτικός;

Αλλαξε ο Μανωλιός...

Ηχείρα «καλής θελήσεως» του ισραηλινού πρωθυπουργού Εχούντ Ολμέρ προς τον Αμπάς για «σημαντικές υποχρήσεις» και υπέρ της ανταλλαγής κρατουμένων και η ασταθής εκεχειρία που συμφωνήθηκε από πέντε παλαιοιστινιακές δυνάμεις που δρουν στη Λωρίδα της Γάζας (Χαμάς, Τζιχάντ, Φατάχ, Λαϊκό και Δημοκρατικό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιοιστίνης) δεν φαίνονται να αποτελούν βήματα προς την κατεύθυνση μιας «ειρηνευτικής» διευθέτησης του παλαιοιστινιακού προβλήματος.

Οχι μόνο γιατί μετά την εκεχειρία οι ισραηλινοί στρατιώτες εκτέλεσαν δύο Παλαιοιστινιους στη Δυτική Οχθη προκαλώντας την οργισμένη αντίδραση των «Λαϊκών Επιτροπών Αντίστασης», που διαμήνυσαν στους Σιωνιστές ότι απατώνται αν νομίζουν ότι η Γάζα μπορεί να χωριστεί απ' τη Δυτική Οχθη, και την αντίδραση της Τζιχάντ με εκτόξευση ρουκετών στον εβραϊκό εποικισμό Συντερό, αλλά κύρια γιατί ο στόχος των Σιωνιστών δεν άλλαξε. Κι ο στόχος αυτός είναι η συντριβή των ένοπλων οργανώσεων. Αυτό προσπαθούν να πετύχουν και τώρα, χρησιμοποιώντας «διπλωματικά» μέσα και στηρίζοντας στην ουσία τον Αμπάς. Αυτό τους ζήτησε και η Ουάσιγκτον άλλωστε.

Κάτι θα πρέπει να «δώσουν» οι Σιωνιστές, ώστε ο Αμπάς να μπορέσει να ανακτήσει έδαφος στον ενδοπαλαιοιστινιακό πολιτικό στίβο και να προσθέσει το λιθαράκι του στην κάμψη της Αντίστασης. Γ' αυτό άλλωστε και το Ισραήλ έδωσε το Ο.Κ. για την ανάπτυξη των 1200 περίπου μιαχτών της μιλίτσιας Μπαντρ (που ανήκει στην ΟΑΠ) από την Ιορδανία στη Γάζα, για την επίβλεψη της «εκεχειρίας», πέρα απ' τους χιλιάδες αστυνομικούς που ήδη περιπολούν στα βόρεια σύνορα της Λωρίδας της Γάζας με στόχο να σταματήσουν τις επιθέσεις με ρουκέτες κατά του Ισραήλ. Ισως στο επόμενο διάστημα να γίνει και κάποια ανταλλαγή κρατουμένων (ήδη γίνονται διαβουλεύσεις με διαμεσολαβητή την Αίγυπτο), ώστε να προχωρήσει η «ειρηνευτική διαδικασία».

Η αλλαγή τακτικής του Ισραήλ, σίγουρα αποτυπώνει και την αποτυχία της πολιτικής του, αφού ούτε οι στοχευμένες δολοφονίες ούτε το οικονομικό εμπάργκο κατά της παλαιοιστινιακής κυβέρνησης σταμάτησαν την Αντίσταση. Ομως, ποιος μπορεί στα σοβαρά να ισχυριστεί ότι όλες αυτές οι «ειρηνευτικές» κορόνες θα οδηγήσουν στην ικανοποίηση των πόθων του παλαιοιστινιακού λαού;

■ Ιράκ

Στο στόχαστρο οι Αμερικάνοι – Παραδέχονται την ήττα

Mπορεί οι Αμερικάνοι με τους Βρετανούς να δοκίμασαν όλα τα μέσα για να επικρατήσουν στο Ιράκ, ακόμα και την πυροδότηση ενός αιματηρού εμφύλιου, τα πράγματα όμως δεν εξελίσσονται καθόλου όπως θα ήθελαν. Είναι γεγονός ότι το Ιράκ έχει μπει στο λαβύρινθο μιας αιματηρής εμφύλιας σύγκρουσης που γίνεται παράλληλα με τις αντικατοχικές επιθέσεις. Ομως, αυτή η σύγκρουση ούτε σταμάτησε την Αντίσταση ούτε έχει επιφέρει τα προσδοκόμενα οφέλη στους κατακτητές.

■ Εντονος αντιαμερικανισμός

Ακόμα και μετά τη μεγάλη βομβιστική επίθεση στη συνοικία Σαντρ Σίτι της Βαγδάτης, την περασμένη Πέμπτη (με πάνω από 200 νεκρούς) και τα δύο επακολούθησαν, οι Αμερικάνοι δε μπορούν να

βουλευτών που πρόσκεινται στον Σαντρ (οι πέντε απ' τους οποίους κατέχουν υπουργικές θέσεις) οναφέρεται: «Σε μια στιγμή που οι Ιρακινοί υποφέρουν και η λαϊκή και εθνική θέληση λαχταρά να απαλλαγεί από την κατοχή και τις δυνάμεις του σκοτους και τους τακφίρις (σ.ο. ακραίους Σουνίτες) που σκοτώνουν χωρίς διάκριση... το

μπλοκ του Σαντρ αποφάσισε να αναστελει την συμμετοχή του» («Αλ Τζαζίρα» 29/11/06).

Ηταν τέτοιο το χτύπημα στην κυβέρνηση Μαλίκι, που τον ανάγκασε να αναβάλει για μία μέρα τη συνάντησή του με τον Μπους (τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές – Τετάρτη βράδυ - δεν έχει γίνει ξεκάθαρο αν θα γίνει τελικά η συνάντηση).

■ Ομολογίες ήττας

Δυστυχώς, οι επιθέσεις αντεδίκησης της μιλίτσιας του Σαντρ (στρατός του Μεχντ) κατά Σουνιτών στη Βαγδάτη (όπως μας πληροφορεί το πρακτορείο Al Basrah, που πρόσκειται στους Μπαθιστές) ήταν πολλές και διαμορφώνουν μία πολύ δυσάρεστη κατάσταση σχετικά με το που βαδίζει ο εμφύλιος. Παρολαυτά, οι Αμερικάνοι είναι ανίκανοι να κάμψουν την Αντίσταση. Σύμφωνα με την «Ουάσιγκτον Πόστ» (28/11/06), που επικολείται απόρρητη έκθεση με τίτλο «Κατάσταση της ανταρσίας στην επαρχία Αιμπάρ», η οποία συντάχτηκε από αξιωματούχο των πεζοναυτών, «οι θεμελιώδεις ερωτήσεις για το χάσιμο του ελέγχου, το δυνάμωμα της ανταρσίας και της εγκληματικότητας» παραμένουν οι ίδιες στα μέσα του Νοέμβρη από τότε που έγινε η προηγούμενη έκθεση (μέσα

καλοκαιριού).

Η έκθεση υποστηρίζει ότι η Αλ-Καΐντα έχει κερδίσει τη συμπάθεια του πληθυσμού ο οποίος στηρίζεται σ' αυτή για να αντιμετωπίσει τις επιθέσεις και την κυριαρχία των Σιτών, έχει οικονομική αυτοτέλεια και πολλά κέρδη από το λαθρεμπόριο πετρελαίου και αποτελεί «εσωτερικό στοιχείο της κοινωνίκης δόμης του δυτικού Ιράκ!». Από την άλη, ο «ιρακινός στρατός» είναι ακόμα πολύ αδύναμος και η ιρακινή κυβέρνηση δεν έχει ακόμα πληρώσει τους μισθούς των αξιωματούχων και των στρατιωτών που εδρεύουν στην Αιμπάρ. Η έκθεση καταλήγει στο συμπέρασμα ότι «η κοινωνική και πολιτική κατάσταση έχει επιδεινωθεί σε σημείο που (τα αμερικάνικα και ιρακινά στρατεύματα) δεν είναι πλέον δυνατό να νικήσουν στρατιωτικά την ανταρσία στην Αιμπάρ!»

Δεν είναι η πρώτη φορά που ακούγονται τέτοια πρόγραμμα (πολλές φορές στο παρελθόν έχουν ακουστεί ανάλογες ομολογίες ήττας), αλλά είναι από τις λίγες φορές (αν όχι η μόνη) που αυτές οι ομολογίες γίνονται από Αμερικάνους στρατιωτικούς κι όχι από δυτικούς αναλυτές και δημοσιογράφους.

■ Η «επιστροφή» της Φαλούτζα

Ενδεικτικό της αδυναμίας των Αμερικάνων να νικήσουν στο Ιράκ είναι και η «επιστροφή» της Φαλούτζα στο αντάρτικο. Σύμφωνα με το πρακτορείο Ασσοσιέτεντ Πρες

(27/11/06), δύο χρόνια μετά από την «εκκαθάριση» της πόλης από αντάρτες, μετά από την πιο αιματηρή μάχη αυτού του πολέμου, οι ιρακινοί στρατιώτες δεν είναι ικανοί να αποτρέψουν το να ξαναγίνει η Φαλούτζα προπύργιο των ανταρτών στο Ιράκ. Το πρακτορείο υποστηρίζει ότι οι Ιρακινοί δεν έχουν αρκετές δυνάμεις να ελέγξουν την πόλη κι ότι πολλοί στρατιώτες που αναφέρονται στα χαρτιά ότι υπηρετούν εκεί στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν.

Την περοσμένη Δευτέρα μάλιστα, σύμφωνα με τις καθημερινές εκθέσεις για τις επιχειρήσεις της Αντίστασης που αναφέρονται στο πρακτορείο Al Basrah (βλ. www.albasrah.net/en_articles_2006/1106/iraqiresistancereport_271106.htm) οι Ιρακινοί αντάρτες καταφέρουν να καταρρίψουν ένα μαχητικό F-16 που πετούσε σε χαμηλό ύψος, λίγο μετά την εκτόξευση απ' αυτό βομβών διασποράς εναντίον αντάρτικων θέσεων. Η πτώση του F-16 επιβεβαιώθηκε και απ' τους Αμερικάνους που ακόμα... διεξάγουν έρευνες, ενώ σύμφωνα με το Αλ-Τζαζίρα (27/11) αυτόπτες μάρτυρες υποστήριξαν ότι το αεροπλάνο καταρρίφθηκε από εχθρικά πυρά κοντά στη Φαλούτζα.

■ Αναζητώντας συμμάχους

Ολα αυτά τα γεγονότα αναγκάζουν τους Αμερικάνους να επιχειρήσουν να ανοιδιαμορφώσουν την πολιτική τους στο Ιράκ. Η επίσκεψη του ιρακινού προέδρου, Τζαλάλ Ταλαμπανί στο Ιράν και η συνάντηση με τον Αχμαντινετζάντ δεν ήταν ποτέ μία προσπάθεια να μπει πιο ενεργά το Ιράν στο παιχνίδι για ελεγχθεί η κατάσταση στο Ιράκ, πράγμα που σύμφωνα με τον Στέφαν Χάντλεϋ, σύμβουλο εθνικής ασφολείας των ΗΠΑ, είναι πιθανόν να εξεταστεί στη συνάντηση που θα γίνει μεταξύ Μπους και Μαλίκι.

Οι Αμερικάνοι αναγκάζονται να συνεργαστούν έστω και έμεσα με τις χώρες που αποτελούν τον «άξονα του κακού» (Ιράν και Συρία, που πρόσφατα επανασύστησαν τις μεταξύ τους σχέσεις) και αυτό δείχνει την πλήρη αποτυχία της μέχρι τώρα πολιτικής τους. Οι και να κάνουν, όμως, τα πράγματα έχουν πάρει τη δική τους τροπή. Η χαώδης κατάσταση που επικρατεί στο Ιράκ δεν έδωσε δικαιωματικά το ρόλο του διαιτητή στην αμερικανική κατοχή (όπως περίμεναν οι Αμερικάνοι), αλλά το ρόλο του υπαίθιου του προβλήματος. Κι αυτό δυστυχώς γίνεται μέσα από ποτάμια αίματος του ιρακινού λαού. Πότε όμως η Ιστορία δεν προχώρησε χωρίς να χυθεί αίμα;

Λίγες μέρες αργότερα (την Τετάρτη), ο Σαντρ αποφάσισε να αναστελει την συμμετοχή του στην κυβέρνηση για τις σφραγές. Ακόμα και ο εκπρόσωπος του Μοκτάντα Αλ-Σαντρ (του πάλαι ποτέ ριζοσπάστη στην Κ

Σφοδρές συγκρούσεις και όργιο καταστολής στην Οαχάκα

Λίγες μέρες πριν εξετεί την θητεία του στην προεδρία, ο Βισέντε Φοξ ανέλαβε να «καθαρίσει» με την λαϊκή εξέγερση στην Οαχάκα για να μην επωμιστεί το πολιτικό κόστος της καταστολής ο νέος πρόεδρος Φελίπε Καλερόν, που τον διαδέχεται την 1η Δεκεμβρίου εν μέσω μιας σοβαρής κρίσης νομιμοποίησης της εκλογής του.

Ετοι λοιπόν το περασμένο Σαββατοκύριακο, 25 και 26 Νοεμβρίου, η Ομοσπονδιακή Αστυνομία Πρόληψης και η Πολιτειακή Αστυνομία της Οαχάκα, σε συνεργασία με πληρωμένους δολοφόνους με πολιτικά, έβαλαν σε εφαρμογή το σχέδιο της «μηδενικής ανοχής» καταφεύγοντος σε ένα όργιο καταστολής εναντίον των διαδηλωτών που συμμετείχαν στη μεγάλη πορεία της 25ης του Νοέμβρη, απαιτώντας την παραίτηση του κυβερνήτη Ουλίσες Ρουΐς, την απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων και την απόσυρση της Ομοσπονδιακής Αστυνομίας από την πόλη. Η πορεία επρόκειτο να καταλήξει στην πλατεία Σόκαλο και να δημιουργήσει ένα κλοιό για 48 ώρες γύρω από τους ομοσπονδιακούς αστυνομικούς, που την έχουν

καταλάβει από τις αρχές Νοεμβρίου. Η πορεία ξεκίνησε από τη νότια πλευρά της πρωτεύουσας και αφού διένυσε οκτώ χιλιόμετρα, έφτασε στην πλατεία Σόκαλο και περικύλωσε την αστυνομία γύρω στις 17.00. Οι συγκρούσεις ξεκίνησαν ύστερα από λίγο, όταν η Ομοσπονδιακή Αστυνομία επιχείρησε να σπάσει τον κλοιό των διαδηλωτών εκτοξεύοντας δακρυγόνα και πέτρες. Οι διαδηλωτές απαντούσαν με πέτρες, βαρελότα

μέχρι την πλατεία της εκκλησίας του Αγίου Δομήνικου, όπου είχε μεταφερθεί από την πλατεία Σόκαλο ο καταυλισμός των εξεγερμένων μετά την κατάληψη της από την Ομοσπονδιακή Αστυνομία. Αφού εκκένωσαν την πλατεία, έβαλαν φωτιά και κατέστρεψαν τον καταυλισμό. Γύρω στις 22.00, οι συγκρούσεις σταμάτησαν, αλλά το όργιο της καταστολής συνεχίστηκε και την επόμενη μέρα με έρευνες σε σπίτια και μαζικές συλλήψεις. Στον

και φωτοβολίδες που εκτόξευαν με αυτοσχέδια «φπαζούκας». Υστερα από μια ώρα, οι ομοσπονδιακές δυνάμεις βγήκαν από τα οχυρωμένα με ηλεκτροφόρα σύρματα σημεία όπου βρίσκονταν και κινήθηκαν προς τους γύρω δρόμους για να καταδίξουν και να διαλύσουν τους διαδηλωτές.

Ο απολογισμός στις γραφμές των διαδηλωτών ήταν βαρύς: 3 νεκροί, πάνω από 100 τραυματίες και 221 συλλήψεις, σύμφωνα με τα στοιχεία της APP. Οι συλληφθέντες υποβλήθηκαν σε ξυλοδαρμούς και βασανιστήρια και δεν επιτράπηκε η επαφή τους με δικηγόρους, συγγενείς, γιατρούς ή μέλη οργανώσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Από τους συλληφθέντες 141 χαρακτηρίστηκαν «επικίνδυνοι» και μεταφέρθηκαν στη φυλακή Σαν Χοσέ δελ Ρινκόν, στο κρατήδιο Ναγιαρίτ, σε απόσταση 24 ωρών με το αυτοκίνητο από την Οαχάκα. Οι δημοσιογράφοι και οι δικηγόροι που πήγαν στις 27 Νοεμβρίου στη φυλακή για να πληροφορθούν για τους συγκεκριμένους κρατουμένους απομακρύνθηκαν με σκαιό τρόπο, απειλήθηκαν με σύλληψη και αφαιρέθηκε το φίλμ από τη μηχανή ενός φωτορεπόρτερ που είχε απαθανατήσει τη συμπεριφορά της αστυνομίας.

Εν μέσω σφοδρών αντιπαραθέσεων εγκρίθηκε τελικά στις 28 Νοεμβρίου από τη Γερουσία της Βολιβίας ο νόμος για την αναδιανομή της γης, βασική προεκλογική δέσμευση του Εβο Μοράλες.

Ο νόμος είχε εγκριθεί πριν από δύο βδομάδες από τη Βουλή, όπου το Κίνημα προς το Σοσιαλισμό (MAS), που υποστηρίζει τον Εβο Μοράλες, διαθέτει την πλειοψηφία, σκόνταψε όμως στην αντίθεση της αντιπολίτευσης στη Γερουσία, όπου τα κόμματα της αντιπολίτευσης διαθέτουν την πλειοψηφία και για μία

λουν να χάσουν ούτε εκείνη τη γη που για διάφορους λόγους δεν καλλιεργούν και δεν εκμεταλλεύονται, την οποία όμως μπορούν να την πουλήσουν ή να τη χρησιμοποιήσουν ως εγγύηση για τη λήψη δανείων. Επίκεντρο των αντιδράσεων είναι η περιφέρεια της Σάντα Κρουζ, από τις πλουσιότερες της χώρας, όπου οι ευρωπαϊκής καταγωγής μεγαλογαιοκτήμονες διαθέτουν τεράστια ράντζα με αγελάδες και φυτείες σάγιας και ρυζιού. Εκεί πρωματοποιήθηκαν το τελευταίο διάστημα από την αντιπολίτευση οι μεγαλύτερες διαδη-

βομάδα οι εκπρόσωποί τους απέτησαν από τις συνεδριάσεις. Τελικά, κάτω από την πίεση των χιλιάδων Ινδιάνων και ακτημόνων που είχαν συγκεντρωθεί από όλη τη χώρα στην πρωτεύουσα Λα Παζ και είχαν περικυλώσει το κτίριο της Γερουσίας απειλώντας να παραμείνουν εκεί μέχρι να ψηφιστεί ο νόμος, επήλθε ρήξη στις γραφμές της αντιπολίτευσης, 3 γερουσιαστές συντάχθηκαν με τους 12 εκπρόσωπους του MAS υπέρ του νόμου και έτσι ο νόμος εγκρίθηκε από τη Γερουσία με τις ψήφους 15 Γερουσιαστών σε σύνολο 27.

Ο νόμος προβλέπει τη διανομή γης, που παραμένει ακαλλιέργητη και ανεκμετάλλευτη ή έχει αποκτηθεί παράνομα, στους ακτήμονες και φωτοχώρους αγρότες, στη συντριπτική πλειοψηφία Ινδιάνους. Η έκτασή της υπολογίζεται σε 200 περίπου εκατομμύρια στρέμματα και αντιστοιχεί γύρω στο ένα πέμπτο της συνολικής έκτασης της χώρας.

Παρόλο που ο νόμος αυτός δεν είναι κεραυνός εν αιθρίᾳ, αλλά υλοποιεί μια βασική προεκλογική δέσμευση του Εβο Μοράλες. Παρόλο επίσης που ο ίδιος εξαρχής διευκρίνησε ότι δεν σκοπεύει να απαλλοτριώσει γη που καλλιεργείται, η προσπάθειά του να πρωθεύσει την ψήφιση του νόμου προκάλεσε τη λυσσαλέα αντίδραση των μεγαλογαιοκτήμονών τους τρεις τελευταίους μήνες. Σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα της Καθολικής Εκκλησίας, μόλις 50.000 οικογένειες κατέχουν το 90% της γόνιμης γης της Βολιβίας. Παρόλο που αυτά, αντιδρούν, γιατί δεν έθ-

■ Κι άπλο αγκάθι για το Λευκό Οίκο

■ Σύνοδος ΝΑΤΟ στη Ρίγα Πενιχρό αποτέλεσμα

Οι φιλότιμες προσπάθειες των νατοϊκών αξιωματούχων να προβάλλουν μια υποτιθέμενη αλλαγή στη στάση των εταίρων στη διήμερη σύνοδο κορυφής του ΝΑΤΟ, που πραγματοποιήθηκε στις 28 και 29 Νοεμβρίου στη Ρίγα της Λετονίας, δεν μπορούν να αποκρύψουν το κλίμα που επικράτησε και τις προγραμματικές προθέσεις των κρατών μελών, οι οποίες αποτυπώθηκαν άλλωστε καθαρά στις δεσμεύσεις που ανέλαβαν.

Το κεντρικό θέμα της συνόδου ήταν η κατάσταση στο Αφγανιστάν και η Ισπανία, οι οποίες μέχρι τώρα αρνούνταν να στείλουν στρατεύματα στη προπύργια των Ταλιμπάν, δεν υπέκυψαν στις πιέσεις των Αμερικάνων, των βρετανικών, των καναδικών και των ολλανδικών δυνάμεων.

Το κεντρικό θέμα της συνόδου ήταν η κατάσταση στο Αφγανιστάν και η Ισπανία, οι οποίες μέχρι τώρα αρνούνταν να στείλουν στρατεύματα στη προπύργια των Ταλιμπάν, δεν υπέκυψαν στις πιέσεις των Αμερικάνων, των βρετανικών, των καναδικών και των ολλανδικών δυνάμεων.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

Εγκλήματα κατ' εξακολούθηση

Συγκλονιστική η είδηση που αποκάλυψαν στην «Έλευθεροτυπία» οι Κ. Κατί και Π. Στάθης. Σύντροφος μαροκινού μετανάστη, μετανάστρια από τη Βουλγαρία και η ίδια, έχει καταθέσει μίνυση, από το περιεχόμενο της οποίας προκύπτει πως ο σύντροφός της πέθανε ύστερα από βασανισμό που υπέστη στο «αμαρτωλό» αστυνομικό τμήμα Ομονοίας. Κι ενώ έπρεπε να ξεσποκωθεί το σύμπαν γι' αυτό το νέο περιστατικό αστυνομικής θηριωδίας, η είδηση πνίγηκε (βούθησε και το γεγονός ότι συνέπεσε με το έγκλημα της Αιτωλοακαρνανίας).

Ο μετανάστης, που διέμενε για χρόνια στην Ελλάδα και είχε όλα τα χαρτιά, «προσήχθη για εξακρίβωση στοιχείων» στις 20 Νοέμβρη, γύρω στις 6 με 6.30 το απόγευμα. Παρέμεινε κρατούμενος μέχρι τις 9 με 9.30 της επόμενης πμέρας! Πάνω από 24ωρο δηλαδή. Στη διάρκεια της κράτησής του η γυναίκα πήγε στο Τμήμα και ζήτησε να τον δει. Της το απαγόρευσαν. Οταν ο σύντροφός της επέστρεψε στο σπίτι είχε εμφανή χτυπήματα στη μύτη και τον κρόταφο. Πονούσε ολόκληρος και πιο πολύ πονούσε στα δάχτυλα, που του τα είχαν γυρίσει. Οπως της είπε, τον είχαν χτυπίσει στο κρατητήριο ένας άνδρας και μια γυναίκα αστυνομικοί!

Ο ότυχος άνδρας έπεισε αποκαμωμένος να κοιμηθεί και δεν ξύπνησε ποτέ. Η σύζυγός του, όταν ξύπνησε, τον βρήκε νεκρό. Ειδοποίησε το ΕΚΑΒ που πιστοποίησε το θάνατό του. Πήγε στο Α.Τ. Παλαιού Φαλήρου, όπου κατέθεσε όλα όσα γνώριζε. Φυσικά, την «έγραψαν» κανονικά. Ετσι, απευθύνθηκε σε δικηγόρο, με την οποία συνέταξε μίνυση στην οποία κατέθεσε στην εισαγγελία. Η οπαία, σε αντίθεση με την τακτική που ακολουθεί σε άλλες περιπτώσεις, δεν έδωσε τίποτα στη δημοσιότητα. Αν δεν την είχαν βρει οι δυο δημοσιογράφοι, δεν θα μαθαίναμε τίποτα. Κάποια στιγμή η υπόθεση θα πήγαινε στο αρχείο, όπως τόσες άλλες.

Το πιο εξοργιστικό απ' όλα: η ιατροδικαστική υπηρεσία, στην οποία απευθύνθηκαν οι δημοσιογράφοι, τους διαβεβαίωσε ότι το πτώμα έφερε μόνο μερικές γρατζουνιές στο μέτωπο και όχι θανατηφόρες κακώσεις. Ποια ήταν, όμως, η αιτία θανάτου; Απορία ψάλτου βπε... Ενας άνθρωπος πέθανε και η αρμόδια υπηρεσία δεν ήταν σε θέση να πει ποια ήταν η αιτία του θανάτου του! Από την εισαγγελία έχει διαταχτεί νέα ιατροδικαστική εξέταση, μετά από αίτημα της συντρόφου του νεκρού, πριν η σορός μεταφερθεί για να ταφεί στην πατρίδα του νεκρού. Ποια εμπιστοσύνη, όμως, μπορεί να υπάρξει σ' αυτή την υπηρεσία, ειδικά μετά τα όσα προηγήθηκαν; Με ποια δύναμη η μετανάστρια από τη Βουλγαρία, που έχασε τον άνθρωπό της, να μπορέσει να συνεχίσει τον αγώνα για την αποκάλυψη της αλήθειας; Πώς ν' αντισταθεί απέναντι στην εξουσία;

Για μας δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία για την αλήθεια της καταγγελίας. Δεν είχε κανένα λόγο η μετανάστρια να πει ψέματα. Ο θάνατος του συντρόφου της επίλθε ως αποτέλεσμα του βασανισμού που υπέστη (ακόμα κι αν διαπιστωθεί καρδιακή προσβολή). Η υπόθεση δεν πρέπει να κλείσει.

KONTRA

Πάντα τέτοια...

■ Γράφει Ιστορία

Ιστορία γράφει ο Γιωργάκης. Εκτός τόπου και χρόνου, έφτασε στο σημείο να χαρακτηρίσει «μετεμφυλιακό κατάλοιπο» το άρδρο 16 του συντάγματος, που απαγορεύει την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημάνων! Το πώς και το γιατί η μετεμφυλιακή Δεξιά, η ξενόδουλη και προσκυνημένη, δια ήδελε να απαγορεύει την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημάνων, μόνο στο μυαλό ενός Γιωργάκη δια μπορούσε να χωρέσει. Μέχρι και ο Τεγόπουλος της «Έλευθεροτυπίας» τα πήρε μαζί του και χαρακτήρισε σαδρό το επιχειρημά του, υπενθυμίζοντας ότι το άρδρο 16 θεσπίστηκε στο σύνταγμα του 1975 και ότι το ΠΑΣΟΚ σε δυο δικές του αναδεωρήσεις (το 1986 και το 2001) το άφησε άδιχτο. Πρόκειται, δηλαδή, όχι για κατάλοιπο του μετεμφυλιακού μοναρχοφασισμού, αλλά του ριζοσπασισμού της μεταπολίτευσης. Πρόκειται όχι για πρωτοβουλία της Δεξιάς, αλλά για κατάκτηση του ελληνικού λαού. Τώρα που ο μεταπολιτευτικός ριζοσπασισμός έχει εξατμιστεί (κάπι ξέρει το ΠΑΣΟΚ -και όχι μόνο- γι' αυτό), ο αέρας της συντηρητικής ανασυγκρότησης προσπαθεί να σφρώσει και το άρδρο 16. Κι ο Γιωργάκης είναι από εκείνους που φυσάνε για να δυναμώσει αυτός ο αέρας.

■ Υποκρισία

Καλό είναι να προσέχουμε λίγο παραπάνω τις τοποδεήσεις των στελεχών του ΠΑΣΟΚ που εμφανίζονται να διαφωνούν με την αναδεώρηση του άρδρου 16 του Συντάγματος, γιατί η στάση τους είναι καθαρά υποκριτική. Για παράδειγμα, ο Βενιζέλος δήλωσε στο «Εθνος της Κυριακής»: «Στην επόμενη Βουλή θα ψήφιζα υπέρ της αναδεώρησης του άρδρου 16». Τι ζητούν δηλαδή από τον Γιωργάκη αυτά τα στελέχη; Να μην αυτοκαταργηθεί το ΠΑΣΟΚ ως αντιπολιτευτικό κόμμα. Να μη δώσει, δηλαδή, στη ΝΔ εν λευκώ εντολή να κόψει και να ράψει το άρδρο 16 στα δικά της μέτρα. Διότι αν το ΠΑΣΟΚ ψηφίσει τώρα υπέρ της αναδεώρησης, και το πολιτικό κόστος δια επωμιστεί (ελαφρύνοντας σε σημαντικό βαθμό την κυβέρνηση από το δικό της πολιτικό κόστος), και τα χέρια δια της λύσει. Διότι στο ΠΑΣΟΚ γνωρίζουν ότι και η επόμενη κυβέρνηση δια είναι γαλάζια και όχι πράσινη. Με 181 ψήφους υπέρ της αναδεώ-

ρησης του άρδρου 16 στη σημερινή Βουλή, η επόμενη δια μπορεί να ρυθμίσει το άρδρο όπως γουστάρει η πλειοψηφία, αφού δια της αρκούν μόλις 151 ψήφοι. Ενώ αν το ΠΑΣΟΚ δεν ψηφίσει τώρα, δια χρειάζονται 181 ψήφοι στην επόμενη Βουλή, η ΝΔ δια τους έχει ανάγκη και το ΠΑΣΟΚ δια μπορεί τότε να κάνει το αντιπολιτευτικό του παιχνίδι με μεγαλύτερο κέρδος. Ας μην εκπλαγούμε, λοιπόν, αν στο τέλος πειστεί ο Γιωργάκης ότι αυτή είναι η καλύτερη τακτική για το ΠΑΣΟΚ. Και η πολεμική μας προς το ΠΑΣΟΚ ας πάρει το χαρακτήρα της απαίτησης: Καμιά αλλαγή στο άρδρο 16. Δεσμευτείτε εδώ και τώρα ότι δια καταψήφιστε την αναδεώρηση και σ' αυτή και στην επόμενη Βουλή.

■ Συνένοχοι

Μια όχι και τόσο ασήμαντη λεπτομέρεια για την υπόθεση του λιντσαρίσματος του κύπριου σπουδαστή στη Θεσσαλονίκη. Η τηλεοπτική εικόνα, που μεταδόθηκε από τα κανάλια το ίδιο κιόλας βράδυ, αποκάλυπτε τη διάπραξη σωρείας ποινικών αδικημάτων από ασφαλίτες και ένστολους αστυνομικούς (έχουμε το λιντσάρισμα, τη συνέργεια στο λιντσάρισμα και τη μη σύλληψη των βιαιοπραγύντων). Κανονικά, η εισαγγελία πρωτοδικών (ο περιβόλτος Φλωρίδης, δηλαδή), δια ψήφισε τη σύλληψη όλων των παρόντων ασφαλίτων, ΜΑΤάδων και μπατσαδικιών αιωνιατικών εντός των ορίων του αιτόφωρου. Οχι μόνο δεν το έκανε, αλλά οι πανεπιστημιακοί δια μπόρεσαν να επικοινωνήσουν καν με την ει-

■ Εθνικοφασισμός ατιμώρητος

Μια ομάδα ελληνοκύπριων νεολαίων, όλοι τους γύριν καλών οικογενειών σύμφωνα με τον αρχιγό της Αστυνομίας, φόρεσαν κουκούλες, οπλίστηκαν με στυλιάρια και επιτέθηκαν στο μεικτό σχολείο της Αγγλικής Σχολής Ξυλοκοπώντας και τρομοκρατώντας τουρκοκύπριους μαθητές. Από τους δράστες συνελήφθη μόνο ένας, ενώ οι υπόλοιποι δεν ενοχλήθηκαν γιατί (άκουσαν, άκουσαν!) συνεργάστηκαν με την Αστυνομία!!! Δε χρειάζεται να σημειώσουμε, βέβαια, ότι έχουμε να κάνουμε με ένα οργανωμένο κρούσμα εδνικοφασισμού και όχι με «μεμονωμένο επεισόδιο», όπως το χαρακτηρίζουν οι ελληνοκυπριακές αρχές. Απλά αναρωτιόμαστε (ρητορικά): αν η συγκεκριμένη ενέργεια είχε πραγματιστές από την άλλη πλευρά και δύματα «δικά μας παιδιά», τι δια έγραφαν σήμερα οι εφημερίδες της Λευκωσίας και της Αθήνας, πόσες αναπαραστάσεις και πόσες συζητήσεις δε δια βλέπαμε στις τηλεοράσεις μας;

Οι ψηφοφόροι

ροι απορρίπτουν την πολιτική της κυβέρνησης και δεν πιστεύουν ότι εκπληρώνει τις υποσχέσεις της, όμως δίνουν σταδερά το προβάδισμα στη ΝΔ και τον Καραμανλή. Αυτά προκύπτουν από πανελλαδική (με κάποιη) δημοσκόπηση της ALCO (για το «Εθνος της Κυριακής»). Η ΝΔ παίρνει 35,3% (34,4% το περασμένο Φλεβάρη, σε δημοσκόπηση της ίδιας εταιρίας), το ΠΑΣΟΚ 33,3% (34%), το ΚΚΕ 6,6% (6,7%), ο ΣΥΝ 3,2% (2,8%), το ΛΑΟΣ 3,2% (5,6%) ενώ η λεγόμενη αδιευκρίνιστη ψήφος είναι 13,7%. Ο δάμαλος μεγαλώνει τη διαφορά του από τον Γιωργάκη (καταλληλότητας για την πρωθυπουργία). Από τη μια η αδεράπευτη σχίζοφρένεια του κοινοβουλευτισμού, από την άλλη το δράμα του ΠΑΣΟΚ που δε λέει με τίποτα να ξεκολλήσει. Δεν πειράζει, όμως, έχουν άφδονο χρόνο μπροστά τους μέχρι τις μεδεπόμενες εκλογές.

■ Τρικυμία εν κρανίῳ

Ενόψει των παραπάνω, αποκτά ξεχωριστή σημασία και διεκδικεί μια δέση στη στήλη «Η παπάρα της εβδομάδας» η παρακάτω δήλωση της Αννας -ευελφάλεια- Διαμαντοπούλου: «Το ΠΑΣΟΚ έχασε το 2004 γιατί δεν άρεσε. Δεν συμβαίνει το ίδιο τώρα. Δεν σημαίνει όμως ότι είμαστε σε δέση για νικήσουμε, αλλά και η Ν.Δ. δεν έχει την πολιτική κυριαρχία που είχε το 2004, έχει υποστεί πλήγμα».

■ Δεδομένο το ζητούμενο

Έγραψε ο «Τηλέπαδος» του «Πριζοπάστη» στις 23.11.06: «Η πλουτοκρατία δεν έχει κανένα λόγο να χρηματοδοτήσει το ΚΚΕ! Αντίθετα, έχει χλιδιούς λόγους να χρεοκοπήσει το ΚΚΕ!.. - Διότι τι να κάνουν; Πέρα από το ότι το ΚΚΕ δεν έχει "πάρε - δώσε" μαζί της, έχει και στόχο να της αφαιρέσει τον πλούτο! Όλο τον πλούτο! Αρά; - Για να καρπώνεται ο λαός τον ιδρώτα του...». Εδώ έχουμε το αποκορύφωμα της τυπικής λογικής, που φτάνει σε επίπεδο γελοιότητας: Πλέοντας το ζητούμενο ως δεδομένο (ότι η πλουτοκρατία είναι εχθρική προς το ΚΚΕ) και πάνω σ' αυτή τη λογική αντιστροφή οικοδομούμε ό,τι γουστάρουμε, ό,τι μας βολεύει. Εύκολα είναι τα πράγματα όταν τα φτιάχνεις όπως σου αρέσει. Το δύσκολο είναι να μας αποδείξεις ότι η πλουτοκρατία εχθρεύεται τον Περισσό και όχι να μας το σερβίρεις ως αξίωμα. Και εν πάσῃ περιπτώσει, όταν πριν χρόνια ο Βαρδινογιάννης δήλωσε ότι ενισχύει όλα τα κόμματα, ουδείς από τον Περισσό τόλμησε να τον διαψεύσει. Κι ένα τελευταίο: μήπως μπορούν στον Περισσό να μας πουν με πόσα λεφτά αγόρασε η Ντόρα (ως υπουργός Πολιτισμού του Μητσοτάκη) το κτίριο της οδού Μπουμπούλινας, ιδιοκτησίας Περισσού; Πόση επιχορήγηση είχαν πάρει για την αναπαλαίωση του κτιρίου, πόσα κονδύλια εισέπραξαν για τις ζημιές από την πλημμύρα του Ποδονίφη (όταν η φωτοχολογία τριγύρω δεν πήρε δεκάρα και πόση ήταν η χρηματοδότηση από το κράτος και κοινοτικά προγράμματα για τη μετεγκατάσταση της «Τυποεκδοτικής» στο Κρυονέρι; Αν μας απαριθμήσει ο «Τηλέπαδος» μόνο αυτά τα λίγα νουμεράκια, εμείς δια συμφωνήσουμε μαζί του).

■ Πάντα στην υγειά των κορόιδων

«ΠΡΟΣ: ΕΡΓΑΤΙΚΟΥΣ ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ: Καλείστε σε KOINΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ της ΑΔΕΔΥ - ΠΟΕΔΗΝ τη Δευτέρα 27 Νοεμβρίου 2006 και ώρα 12.00 στο Ξενοδοχείο ΤΙΤΑΝΙΑ με δέματα:

- ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΩΝ Α.Δ.Ε.Δ.Υ. ΓΙΑ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ
- ΑΠΕΡΓΙΑΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ Θα ακολουθήσει γεύμα των συντακτών στο εστιατόριο «ΠΕΤΡΙΝΟ» (Θεμιστοκλέους 32).

Η Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ.
Μια συνέντευξη Τύπου της δημοσιοϋπαλληλικής συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας πρέπει να ολοκληρώνεται με φαγοπότι σ' ένα από τα «πιασεκολέ» ουζερί του κέντρου. Πάει, κατοχυρώθηκε αυτή η συνήδεια. Εγινε... δεσμός.

■ Την ουρά στα σκέλια

Πάγωσαν τα χαμόγελα στα πρόσωπα όσων πανηγύρισαν για τη νίκη των Δημοκρατικών στις πρόσφατες αμερικανικές εκλογές. Ενας-ένας βάζουν την ουρά κάτω από τα σκέλια και εξαφανίζονται από το προσκήνιο. Γιατί τα στοιχεία που δημοσιοποιήθηκαν γι' αυτούς που εκλέχτηκαν δεν επιτρέπουν πανηγυρισμούς, τουλάχιστον σε ευρωπαϊκό έδαφος. Βλέπετε, το μεγάλο κόλπο των Δημοκρατικών ήταν να βάλουν υποψήφιους μερικούς ακροδεξιούς δρησκόληπτους, που συναγωνίζονταν τους φονταμενταλιστές του Μπους. Ετσι, κέρδισαν μερικές συντηρητικές περιφέρειες και πήραν την πλειοψηφία. Μια πλειοψηφία, όμως, που είναι ίδια κι απαράλλαχτη επί της ουσίας με αυτή των Ρεπουμπλικανών.

Mε αφορμή τη διεθνή συνάντηση της Βηρυτού και την επίσκεψη που κάναμε στα νότια προάστια της πόλης και στο Νότιο Λιβάνο την προηγούμενη βδομάδα, θα επιχειρήσουμε να παρουσιάσουμε τα όσα είδαμε και ζήσαμε στο μαρτυρικό Λιβάνο και να κάνουμε μια γενική αποτύπωση της πολιτικής και της κοινωνικής κατάστασης στη χώρα. Φυσικά, μια σύντομη επίσκεψη δεν δίνει την δυνατότητα για ολοκληρωμένες αναλύσεις. Παρολαυτά μπορούμε να καταλήξουμε σε κάποια ασφαλή συμπεράσματα. Με πρώτο συμπέρασμα ότι τρεις μήνες μετά το τέλος του πολέμου η χώρα συνεχίζει να ζει με έντονες τις πληγές της σιωνιστικής εισβολής, αλλά και έντονο το συναίσθημα της νίκης ενάντια σ' έναν από τους ισχυρότερους στρατούς του κόσμου. Ενα συναίσθημα που είναι δυνατό στις φτωχότερες τάξεις αλλά είναι άγνωστο κατά πόσο υπάρχει στις πλουσιότερες, σε μια χώρα που όσο εύκολο είναι να δεις τα σημάδια αυτού του πολέμου τόσο δύσκολο είναι να μη διαπιστώσεις τις έντονες κοινωνικές αντιθέσεις που επικρατούν.

■ Made in USA – The Divine Victory

Δεν είναι υπερβολή να υποστηρίζει κανείς ότι το 40% των νότιων προαστίων της Βηρυτού και το 80% του νότιου Λιβάνου είναι κατεστραμμένα από τον πόλεμο των 33 ημερών. Το διαπιστώσαμε κι εμείς κατά την επίσκεψή μας στο Ντάχι, το προάστιο της Βηρυτού που τρεις μήνες μετά το τέλος του πολέμου εξακολουθεί να μαζεύει τα συντρίμμια του.

Θυμίζοντας τοπίο από την εποχή του B'

■ Λιβάνος

Πόλεμος και Αντίσταση (1)

Βορειοδυτικό τμήμα της Βηρυτού (χριστιανικό τομέας): Μοντέρνα κτίρια, τζιπ αλλά και έντονη παρουσία του στρατού

■ Αγεφύρωτες αντιθέσεις

Ενα κομμάτι γης με έκταση λίγο μικρότερη απ' το ένα δέκατο της Ελλάδας και 4 εκατομμύρια κατοίκους είναι ο Λιβάνος. Αυτή η μικρή και φτωχή χώρα, που ο δολοφονημένος δισεκατομμυριούχος πρωθυπουργός Ραφήνη Χαρίτη ονειρεύοταν να την κάνει παράδεισο του τουρισμού και των τραπεζών, είναι ένα τεράστιο καζάνι αντιθέσων. Το διαπιστώνεις όταν κινέσαι στην πρωτεύουσα. Η Βηρυτός, το πάλαι ποτέ «Παρίσι της Ανατολής», αριθμεί πάνω από 1.2 εκ. ανθρώπους (το ένα τρίτο περίπου του πληθυσμού της χώρας) και είναι 20 φορές πιο πυκνοκατοικημένη απ' την Αττική. Σήμερα, τίποτα (εκτός απ' το ιστορικό κέντρο που έφτιαξε ο Χαρίτη για να σουλατσάρουν οι τουρίστες) δε θυμίζει το «Παρίσι». Με έντονη στρατιωτική παρουσία (τανκς και ένοπλοι Λιβανέζοι στρατιώτες κάνουν εμφανή παντού την παρουσία τους, ιδιαίτερα το βράδυ) και πνιγμένη στις πανύψηλες πολυκατοικίες, η Βηρυτός θυμίζει αρκετά το κέντρο της Αθήνας, χωρίς όμως ήνοια φραναριών που να ρυθμίζουν την κυκλοφορία και με πολύ ψηλότερα και παλαιότερα κτίρια, συχνά πάνω από 10 ορόφους, που στέκονται το ένα πλάι στο άλλο σαν ένα δάσος από αποθήκες ανθρώπων. Αποθήκες άθλιες από τη μια, με εμφανή ορισμένες φορές τα σημάδια του δεκαπέντε περάσει πάνω από 15 χρόνια από τότε), και πολυτελείς από την άλλη, που στεγάζουν τα γραφεία τραπεζών και επιχειρήσεων ενός άλλου Λιβάνου. Του Λιβάνου με τα ακριβά αυτοκίνητα και τζιπ, του Λιβάνου των πολυτελών ξενοδοχείων, μαργαζιών και κέντρων, που στέκονται πλάι

Οι εικόνες των Μαρτύρων της Αντίστασης στολίζουν τις βομβαρδισμένες πολυκατοικίες παντού στα νότια προάστια, για να θυμίζουν ποιοι νίκησαν τον «άγιττη» στρατό του Ισραήλ.

Παγκοσμίου Πολέμου, το Ντάχι, το πολιτικό επίκεντρο της Χεζμπολά, παραμένει αδιάψευστος μάρτυρας της ιστοριλινής βαρβαρότητας. Η Χεζμπολά έχει καταφέρει μόνο να μαζεύει τα περισσότερα συντρίμμια και να καθαρίσει την περιοχή που συνεχίζει παρολαυτά να έχει ζωή. Αυτοκίνητα διέρχονται κορνάροντας δίπλα απ' τα γκρεμισμένα κτίρια και άνθρωποι εξακολουθούν να ζουν μέσα στα ερείπια. Το Αλ Μανάρ, ο τηλεοπτικός σταθμός της Χεζμπολά, παραμένει κατεστραμμένο. Το ίδιο κατεστραμμένα παραμένουν ολόκληρα οικοδομικά τετράγωνα στα οποία ο επισκέπτης συναντά αφίσες με τα πρόσωπα των Μαρτύρων, των ανθρώπων δηλαδή που σκοτώθηκαν αντιστεκόμενοι. Ενα μηνεύο έχει στηθεί για να θυμίζει σε ολόκληρο τον κόσμο τον πόλεμ

λιάρισμα. Μποτιλιάρισμα που γίνεται αφόρητο τις Κυριακές που ο κόσμος βγαίνει κατά χιλιάδες απ' την πρωτεύουσα (πολλοί πηγαίνουν στις βραχώδεις αικές για να ψαρέψουν).

Τα σημάδια του πολέμου είναι περισσότερο έντονα όταν φτάνεις πλέον στα χωριά του Νοτίου Λιβάνου. Εκεί η καταστροφή είναι ολοσχερής. Όμως, όσο έκδηλη είναι η καταστροφή, τόσο εμφανής είναι η παρουσία της Χεζμπολά, όχι με ενόπλους (αυτοί δεν εμφανίζονται πουθενά) αλλά με τις αφίσες των Μαρτύρων στους στύλους και τις σημαίες που κυματίζουν σε ορισμένα σημεία. Σε αντίθεση με το χριστιανικό τομέα της Βηρυτού, που είναι γεμάτος με αφίσες του δολοφο-

Ενα μνημείο από ερείπια υπενθυμίζει σε όλο τον κόσμο τις αιτίες και τους υπαίτιους του πολέμου.

Στο νότιο Λιβάνο η ζωή συνεχίζεται μέσα στα χαλάσματα.

βάνου. Δρόμοι που περιβάλλονται από μια θαμνώδη βλάστηση και πολλά ελαιόδεντρα μέσα στα οποία κρύβονται εύκολα οι μοχητές της Αντίστασης, που κατέφεραν να καταστρέψουν πάνω από 120 Μερκάρια. Θα περάσει όμως καιρός για να επουλωθούν οι πληγές αυτού του πολέμου. Παρά το γεγονός ότι σε ορισμένα χωριά έχουν αρχίσει να ανακατασκευάζονται τα σπίτια, η ανοικοδόμηση

νημένου Χαρίρι και του γιου του καθώς και άλλων πολιτικών (με φόρτο τη σκηνή της δολοφονίας τους), στο Νότο δεν υπάρχει ούτε μία τέτοια ακρίσα. Διακριτική είναι και η παρουσία των δυνάμεων της UNIFIL, που δεν τολμά ούτε ν' αγγίξει τη Χεζμπολά, η οποία όμως είναι προσεκτική και κρατά καλά κρυμένο τον οπλισμό της.

Η περιήγηση μας σταμάτησε στο Αιτα Σάαμπ (Aita Ech Chaab), ένα χωριό που βρίσκεται μερικές εκατοντάδες μέτρα απ' τα σύνορα με το Ισραήλ. Είναι δύσκολο να πιστέψει κανείς ότι σ' αυτό το μέρος κατοικούσαν πάνω από 5.000 άνθρωποι (κατά την υπηρεσία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, ο πληθυσμός έφτανε μέχρι και τους 13.000 κατοίκους τα καλοκαΐρια). Σήμερα, μερικές οικογένειες μένουν κυριολεκτικά μέσα στα ερείπια και λίγα παιδιά περιφέρονται στους δρόμους. Ηλεκτρικό δεν υπάρχει στους δρόμους (σε αντίθεση με τον κεντρικό δρόμο που συνδέει τα χωριά που είναι αρκετά ηλεκτροφωτισμένος) και οι ελά-

Τοιχογραφίες με τους ήρωες της Αντίστασης στην Αιτα Σάαμπ.

χιστες οικογένειες που κατοικούν πάνω τους γεννήτριες. Το χωριό έχει ιστορία και θυμίζει τοπίο μετά από ένα πολύ ισχυρό σεισμό. Οπως μας ενημέρωσαν κάτοικοι, οι καταστροφές εκεί δεν έγιναν από πυραύλους ή ρουκέτες, αλλά απ' τις ισραηλινές μπουλντόζες που είχαν έρθει μαζί με το στρατό.

Τα ισραηλινά τανκς «Μερκάβα» την πάτησαν καθώς δυσκολεύονταν να περάσουν από τους στενούς δρόμους που συνδέουν τα χωριά του Νοτίου Λι-

αυτών των περιοχών δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση. Και γίνεται αικόμα δυσκολότερη όταν η κυβέρνηση δεν δίνει δεκάρα, με συνέπεια όλο το βάρος της ανοικοδόμησης να πέφτει στις δυνάμεις της Αντίστασης και πρώτα απ' όλα στην ίδια τη Χεζμπολά.

Στο επόμενο: Τα παλαιστινιακά στρατόπεδα της απόλυτης εξαθλίωσης κι η στάση των λιβανέζικων πολιτικών δυνάμεων απέναντι στους Παλαιστίνιους πρόσφυγες.

Καραμανλής και Γιωργάκης Παπανδρέου «κονταροχυπήθηκαν» για όλη μια φορά στην προηρησίας διατάξεως συζήτηση στη βουλή για την Παιδεία, την οποία προκάλεσε ο ΣΥΝ, για το φαίνεσθαι, αφού όπως αποκαλύφθηκε για πολλοστή φορά οι θέσεις τους στα σημαντικά ζητήματα μοιάζουν σαν δυο σταγόνες νερό.

Ο Καραμανλής με το βλέμμα στραμμένο κυρίως προς το ΠΑΣΟΚ, κατηγόρησε την αξιωματική αντιπολίτευση για απολυτία στην εφαρμογή των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων, που επιτάσσουν η καπιταλιστική αγορά και οι δεσμεύσεις που έχει αναλάβει ο ελληνικός καπιταλισμός έναντι του διεθνούς –κυρίως ευρωπαϊκού– κεφαλαίου και των κατευθυνόμενων απ' αυτό συνόδων, όπως π.χ. της Λισσαβόνας, της Μπολόνια κ.λπ.

Με περισσό θράσος, ο πρωθυπουργός χαρακτήρισε τους καρπούς των αγώνων της πανεπιστημιακής κοινότητας και γενικότερα του εκπαιδευτικού και λαϊκού κινήματος, που αποτυπώνονται στη λειτουργία των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων «σειρά από στερεότυπα», τα οποία ως «ταμπού αφήνονταν ανέγγιχτα από το φόρτο του κομματικού κόστους». Και ως όλος Πορθητής δήλωσε αποφασισμένος να τα καταλύσει. Ως μέθοδο ξηλώματος επικαλέστηκε τον «κοινωνικό διάλογο» και όχι χωρίς λόγο (προφανώς για να δώσει έμφαση στο γεγονός ότι αυτός ο «διάλογος» έχει ορατό τέλος) αναφέρθηκε με λεπτομέρειες στον αριθμό των συνεδριάσεων ΕΣΥΠ, Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων και ταρέστα, χωρίς αστόντο να προδιορίσει το χρόνο κατάθεσης του νομοσχέδιου για το νέο νόμο πλαίσιο.

Μπορεί ο λόγος του Καραμανλή να έμοιαζε περισσότερο με προγραμματικές δηλώσεις, ήταν όμως πολύ σαφής ως προς τις προθέσεις της κυβέρνησης, κυρίως όσον αφορά στα Πανεπιστήμια, που αποτυπώνονται άλλωστε καθαρά και στο νομοσχέδιο για το νόμο πλαίσιο. Ο αρχηγός της ΝΔ συγκαλύπτοντας τον εμπνευστή των αναδιαρθρώσεων, που είναι η αστική τάξη και το κεφάλαιο, μίλησε γενικά και αόριστα για τις «ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας», που επιβάλλουν τις αλλογές. Περιγράφοντας στη συνέχεια τα σημεία στα οποία «υστερούν» τα ανώτατα ιδρύματα και τις ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας» έγινε έκαστα ότι πρόκειται για την πλήρη αναδιοργάνωση του Πανεπιστήμιου πάνω σε ιδιωτικούς οικονομικά και επιχειρηματικά κριτήρια, ώστε το αιστικό κράτος να απαλλαγεί σταδιακά από τις υποχρεώσεις του έναντι των μορφωτικών ανογκών του λαού και η μόρφωση να μετατραπεί πλήρως σε εμπόρευμα, αποκλειστικό προνόμιο μιας ελίτ.

ΝΔ, ΠΑΣΟΚ

Τα σημεία αυτά είναι η αξιολόγηση των μονάδων και των διοικητικών επιχειρήσεων οι οποίες εξασφαλίζουν οι επιχειρήσεις της σταμάτησης εργαζομένους τους. Στην ανάγκη του κεφάλαιου για φθηνό και ευέλικτο εργαζόμενο, υπακούει και η ενίσχυση της «διαίρεσης επιχειρήσεων», η οποία περνά και μέσα από την υποβάθμιση των πανεπιστημιακών σπουδών σε σπουδές κατάρτισης τριετούς διάρκειας (Μπολόνια). Γι' αυτό και πρέπει να διασπαστεί το ενιαίο πτυχίο και η εσωτερική ενότητα της επιστήμης και οι σπουδές να οργανωθούν με βάση ένα σύστημα πιστωτικών μονάδων, τις οποίες ο καθένας απομικρώνει σε αποδοτικό θυμέλευτης συλλογής από διάφορες δομές (που μπορεί να είναι και εκτός επικαθίδησης, όπως π.χ. τα ΙΕΕ ή τα διάφορα κολέγια). Στην διάβιο επικαθίδηση, τις πιστωτικές μονάδες, το Παράρτημα Διπλώματος αναφέρθηκε, όπως ήταν φυσικό επομένως ο Καραμανλής, ως κάποιους από τους βασικούς άξονες της πολιτικής του.

Ο δήμαρχος βεβαίως και στα αφεντικά της ΕΕ, μνημονεύοντας πολλές φορές στην ομιλία του τις αλλαγές «που επιβάλλουν η προοπτική του ενιαίου ευρωπαϊκού χώρου, από τον οποίο διπορύμενο να αυτοεξαρεθούμε ως τελευταίοι εκφραστές της... συντήρησης γιατί αυτό απαιτούν οι παγκόσμιες εξελίξεις» και δήλωσε ότι το νέο ΕΠΕΑΕΚ είναι εναρμονισμένο στις κοινοτικές κατευθύνσεις και τους στόχους της πολιτικής του.

Εν ολίγοις, ο Καραμανλής τα είπε όλα, παρόλο που επελέξει έναν γενικόλογο τρόπο. Εκείνος όμως που ξεμπροστιάστηκε τελείως ήταν ο Γιώργος Παπανδρέου. Εβγαλε το φίδι από την τρύπα όσον αφορά στην κατάργηση του άρθρου 16 του Συντάγματος (ζήτημα για το οποίο ο Καραμανλής δεν αναφέρθηκε διόλου στην πρωτομίλια του) ενώ μπαίνοντας στις λεπτομέρειες για τις κατευθύνσεις σημία στην Παιδεία, που το κόμισμα του θα υλοποιήσει όταν έρθει με το καλό στην κυβέρνηση αποκάλυψε όλο το βρομέριο της ΠΑΣΟΚ, που στα βασικά σημία δεν διαφέρει από αυτό της ΝΔ.

Ο Γιωργάκης ήρθε στη συζήτηση αυτή αποφασισμένος να θέξει το άρθρο 16, δείχνοντας ότι έχει αναλάβει δεσμεύσεις έναντι των αφεντικών της πολιτικών και ξένων και συνεπώς έπειτε να δώσει διαβεβαιώσεις και διαπιστευτήρια. Όμως παράλληλα είχε να αντιμετωπίσει την ανάγκη των επιχειρήσεων και τους εσωκομματικούς τοπικούς πολιτικούς που μετατράπησαν πλήρως σε εμπόρευμα, αποκλειστικό προνόμιο μιας ελίτ. Οι παραπάνω σημειώσεις σημαίνουν στη σημερινή πολιτική της ΝΔ ότι η προσπάθεια της να ανανεώσει την πανεπιστημιακή παραγωγή και την καπιταλιστική παραγωγή και την αποκλειστική προσανατολισμό της έρευνας στις ανάγκες των επιχειρήσεων και προανήγγειλε την επέκταση της

πάθος για τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις

τις νταβανόπροκες και τον καρφώνουν (χαρακτηριστική η στάση Βενιζέλου, Λοβέρδου, οι διαρροές για Σημίτη κ.λπ.) με βαρείς χαρακτηρισμούς, όπως π.χ. για «σαλταδόρικα» μη κρατικά δήθεν πανεπιστήμια, που όμως και πάλι επικεντρώνονται σε θέματα κυρίως διαδικασίας και ταχικής, κλείνοντας το μάτι στο κεφάλαιο και τα αφεντικά. Είχε να αντιμετωπίσει και τις αντιδράσεις της νεολαίας του κόμματός του, που αντιτίθεται στα ιδιωτικά ΑΕΙ και την αναθεώρηση του άρθρου 16, αλλά και να διαφυλάξει το πρεστίζεντο υποτίθεται «σοσιαλιστικού» κόμματος που νοιάζεται για την εργαζόμενη κοινωνία και τις αντιδράσεις της.

Γ' αυτό και προσπάθησε σαν αποτυχημένος ακροβάτης να ισορροπήσει ανάμεσα σε όλα αυτά. Απολογούμενος, με εκφράσεις όπως «θα μιλήσω με ειλικρίνεια, παρρησία, χωρίς φόβο, χωρίς περιστροφές», εμφανίζομενος ως αποφασισμένος «προφανώς θα ψηφίσουμε την πρόταση που έχουμε καταθέσει», αφήνοντας ανοιχτό το ενδεχόμενο και να στρίψει δια του αρραβώνος με την επίκληση ενός δημοψηφίσματος, στο οποίο κάλεσε την κυβέρνηση και τις πολιτικές δυνάμεις να συμφωνήσουν για τις βασικές αρχές της μεταρρύθμισης, μεταξύ των οποίων θα συμπεριλαμβάνεται και το άρθρο 16 και το οποίο τοποθέτησε χρονικά «πριν τη δεύτερη φάση για την αναθεώρηση του Συντάγματος».

Ο Γιωργάκης έκανε επίθεση στην κυβέρνηση ότι η από την πλευρά της αναθεώρηση του άρθρου 16 κρύβει την προσπάθεια να βοηθήσει «σκανδαλωδώς ο ιδιωτικός τομέας και η ιδιωτικοποίηση της παιδείας», κρύβει τον αυταρχισμό και το γύρισμα της πλάτης στην δημόσια Παιδεία. Ολα αυτά δεν τα είπε βέβαια τυχαία, αφού και ο ίδιος ξέρει πολύ καλά ότι και η πρόταση του ΠΑΣΟΚ για το άρθρο 16 έχει τις ίδιες ακριβώς επιδιώξεις και τα ίδια προφανώς αποτελέσματα για το μέλλον της δημόσιας δωρεάν Παιδείας. Τα είπε για να τα χρησιμοποιήσει πιθανώς ως προπέτασμα καπνού, όταν σε περίπτωση γενίκευσης των αντιδράσεων και εμφάνισης μαζικού κινήματος χρειαστεί να ανακρουσεί πρύμνων και να μην ψηφίσει στη βουλή αυτή την αναθεώρηση του άρθρου 16, δίνοντας εν λευκώ επιταγή στην ΝΔ (που θα είναι κατά πάσα πιθανότητα και η επόμενη κυβέρνηση) να το διαμορφώσει όπως θέλει στην επόμε-

νη βουλή, ισχυροποιώντας παράλληλα και την πρότασή του για δημοψήφισμα.

Βεβαίως κατάπτυστη και καταγλωστή συνάμα ήταν η προσπάθειά του να παρουσιάσει το άρθρο 16 ως εμφυλιοπολεμικό κατάλοιπο, κάνοντας τον «ευφύή» συλλογισμό ότι αφού το ψήφισε ένα «δογματικό και αυταρχικό κράτος» άρα δεν μπορεί παρά αυτό να είναι προϊόν της δεξιάς πολιτικής. Την τεράστια πίεση που ασκούν οι κοινωνικοί αγώνες, που φορτίστηκαν και με τη φασιστική επιπτεύση δικτατορία (το άρθρο ψηφίστηκε το 1975) ούτε που τη βλέπει ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, γιατί βεβαίως έτοιμος για την ευφύεστο και ευρηματικό αυτό το παιδι!».

Περνώντας στα 15 σημεία κλειδιά της πολιτικής του πρότασης για την Παιδεία, με τα οποία προσπάθησε να συγκαλύψει τις άσχημες εντυπώσεις που προκαλούσε η αναφορά στο άρθρο 16, ο Γιωργάκης, απέτυχε και πάλι, δίνοντας ρεσιτάλ αντιδραστικότητας.

Περιέγραψε ένα σχολείο στο οποίο θα έχουν λόγο οι «τοπικές κοινωνίες» και τα συμφέροντα των κατά τόπους επιχειρήσεων (κατάργηση του αναλυτικού προγράμματος και αντικατάστασή του από ένα

εκανε σπέκουλα με την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και τη βελτίωση των αποδοχών τους, την οποία όμως έδεσε με την επιμόρφωση και την αξιολόγηση της εκπαιδευτικής μονάδας και του έργου τους.

Το μεγαλύτερο μέρος των προτάσεων-σημείων κατέλαβαν οι άξονες για τα Πανεπιστήμια, όπου η σύμπτωση απόψεων με τη ΝΔ είναι φανερή, διανθισμένη με ολήγη παραπάνω σάλτσα περί αυτοδιαχείρισης και αυτονομίας.

Ο Παπανδρέου ξεκαθάρισε ότι μιλά για αξιολόγηση των ΑΕΙ και ότι αυτή όπως και την αυτονομία και την αυτοδιαχείριση τις εντάσεις στο πλαισίο της προγραμματικής συμφωνίας που θα υπογράψουν τα Πανεπιστήμια με το κράτος. Η πολιτεία θα αξιολογεί μέσω της αρχής αξιολόγησης (που θα αποτελείται από Ελληνες και Ξένους επιστήμονες από Πανεπιστήμια της Ελλάδας και του εξωτερικού) και θα φέρει και το άρωμα της «αυτονομίας» του Πανεπιστήμιου. Οπως και το δεύτερο κριτήριο υποκύπτει την υποταγή του Πανεπιστήμιου στις ανάγκες της αγοράς, που θα καθορίζει και τα γνωστικά αντικείμενα.

λύπτει, μας λέει όμως ότι ένα από τα κριτήρια της αξιολόγησης θα είναι και το ποσοστό των φοιτητών που θα ολοκληρώνει τις σπουδές στον ελάχιστο απαιτούμενο χρόνο, καθώς και το ποσοστό που θα βρίσκει εργασία σε διάστημα ενός έτους από την αποφοίτηση. Δεν προβλέπει δηλαδή ρύθμιση στο νόμο πλαισίο για τους «αιώνιους φοιτητές», την περνά όμως πλαγίως ως κριτήριο της αρχής αξιολόγησης, που θα φέρει και το άρωμα της «αυτονομίας» του Πανεπιστήμιου. Οπως και το δεύτερο κριτήριο υποκύπτει την υποταγή του Πανεπιστήμιου στις ανάγκες της αγοράς, που θα καθορίζει και τα γνωστικά αντικείμενα.

Στο ίδιο μήκος κύματος με τον Καραμανλή προσδιόρισε

απαγορευτικά για τα παιδιά των φτωχών λαϊκών στρωμάτων να συνεχίσουν τις σπουδές τους στο Πανεπιστήμιο. Αφού

πρώτα είπε τις γνωστές φιοριτούρες για αλλοιγή της πρόσβασης, για «εγγυημένο ποσό από το κράτος ίσο με το κόστος σπουδών για κάθε απόφοιτο Λυκείου», στη συνέχεια ονακρέρθηκε στη «λυπητήρι», που είναι το δικαίωμα των ΑΕΙ-ΤΕΙ να καθορίζουν αυτά τους όρους εισαγωγής και οι όροι αυτού να διαφοροποιούνται από κλάδο σε κλάδο. Δηλαδή το Πολυτεχνείο π.χ. να βάζει βάση το 18 ή συντελεστές βαρύτητας σε βασικά μαθήματα, η Ιατρική άλλα αντίστοιχα διόδια κ.ο.κ.

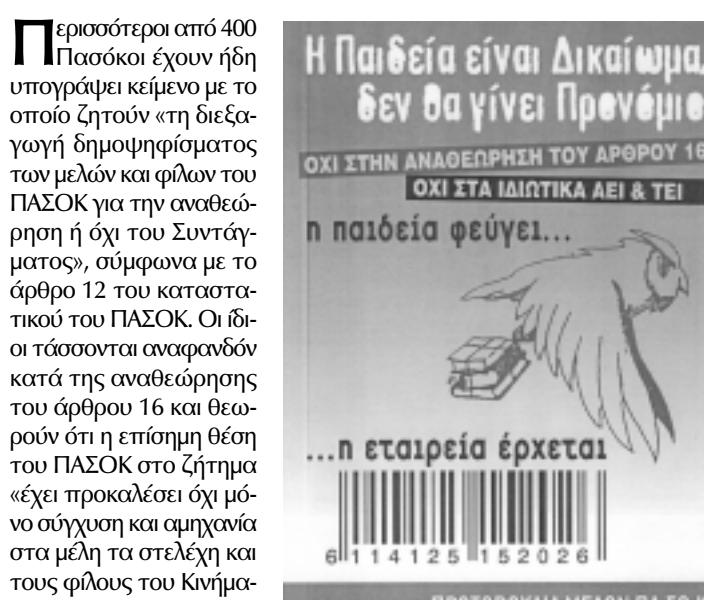
Κάνοντας ρελάνς ο Καραμανλής στη δευτερολογία του, πήρε στο ψηλό τον Γιωργάκη για τις σχοινοβατικές ακροβασίες του στο άρθρο 16, απορρίπτοντας τα του δημοψηφίσματος.

Λόγω της επίθεσης που δέχθηκε από ΣΥΝ και Περισσό, εμφανίστηκε απολογητικός σε σχέση με τις προθέσεις των «μεταρρυθμίσεών του», λέγοντας και ξαναλέγοντας ότι αυτές δεν συντείνουν στην ιδιωτικοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης.

Το καλό δε το φύλισε για το τέλος. Συνέδεσε ξεδιάντροπα τις «μεταρρυθμίσεις» με την αύξηση των δαπανών, εκβιάζοντας ανοιχτά την εκπαιδευτική κοινότητα και την εργαζόμενη κοινωνία.

Γιούλα Γκεσούλη

Πασόκοι κατά της αναθεώρησης του άρθρου 16

νουν ότι θα καταψηφίσουν την αναθεώρηση του άρθρου 16, ψιθυρίζοντας στ' αυτή των δημοσιογράφων ότι έχουν αυτό το δικαίωμα, αφού και ο Γιωργάκης το 2001 ψήφισε μαζί με τους νεοδημοκράτες υπέρ της αναθεώρησης του άρθρου 16, κόντρα στην επίσημη θέση του ΠΑΣΟΚ που το άφησε άθικτο. Προφανώς, τα στελέχη αυτά δε θέλουν να κατηγορηθούν ότι υποδαυλίζουν τη σχετική πρωτοβουλία, αν και θα μπορούσαμε να προσθέσουμε ότι γενικά προτιμούν να δίνουν τις εσωκομματικές μάρχες με παζάρια στα χέρια της κυβέρνησης, αλλά να μας έχει ανάγκη όταν έρθει η ώρα να διατυπωθεί η οριστική μορφή του άρθρου 16. Ανεξάρτητα, όμως, από τις εσωκομματικές γκρίνες στο ΠΑΣΟΚ, εκείνο που ως καθήκον του πρέπει να βάλει το κίνημα της Παιδείας είναι να στοχοποιήσει το ΠΑΣΟΚ, που εδώ και μήνες το έχει αφήσει στο απυρόβλητο, μολονότι δουλεύει μαζί με την κυβέρνηση.'

Τικό της... συμμετοχικής δημοκρατίας προβλέπει ότι δημοψηφίσμα γίνεται υποχρεωτικά στην περίπτωση που το ζητήσει το 20% των μελών και φίλων ή το 25% των δημοτικών οργανώσεων ή το 50% των περιφερειακών οργανώσεων. Ποσοστά που είναι δύσκολα να συγκεντρώσουν οι συλλέγοντες τις υπογραφές.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, ένας ικανός αριθμός υπογραφών ίσως αναγκάσσει τον Γιωργάκη να αναδιπλωθεί και να υιοθετήσει τη γραμμή Βενιζέλου: καταψηφίζουμε τώρα την αναθεώρηση και την ψηφίζουμε στην αναθεωρητική Βουλή, για να μην αφήσουμε την πρωτοβουλία στα χέρια της κυβέρνησης, αλλά να μας έχει ανάγκη όταν έρθει η ώρα να διατυπωθεί η οριστική μορφή του άρθρου 16. Ανεξάρτητα, όμως, από τις εσωκομματικές γκρίνες στο ΠΑΣΟΚ, εκείνο που ως καθήκον του πρέπει να βάλει το κίνημα της Παιδείας είναι να στοχοποιήσει το ΠΑΣΟΚ, που εδώ και μήνες το έχει αφήσει στο απυρόβλητο, μολονότι δουλεύει μαζί με την κυβέρνηση.

κτάκτο στρατοδικείο No 5

■ 175η συνεδρίαση Δευτέρα, 27.11.06

Παρωδία δίκης και ξεφτιλισμός της Δικαιούντης. Ούτε στα στρατοδικεία της χρύντας δεν γίνονταν αυτά. Μ' αυτούς τους σκληρούς χαρακτηρισμούς, μιλώντας με την ιδιότητα του συνηγόρου του Αλ. Γιωτόπουλου, ο Ι. Μυλωνάς δήλωσε αρχικά ότι αποχωρεί από τη σημερινή συνεδρίαση του δικαστηρίου, για να απευθύνεται –όπως είπε– στον πρόεδρο του ΔΣΑ και τον υπουργό Δικαιούντης, καταγγέλνοντας ότι το δικαστήριο στρείται από τον κατηγορούμενο το φυσικό του δικαίωμα να έχει τους συνηγόρους της δίκης του επιλογής. Στη συνέχεια, σε συνενόρηση με τον εντολέα του, ανακάλεσε την απόφασή του.

Μετά από 11 μήνες (είχε αποχωρήσει στις 20 Δεκέμβρη 2005), ο Αλ. Γιωτόπουλος εμφανίστηκε στη δικαιοτική αίθουσα και δήλωσε: Την Τρίτη 20 Δεκεμβρίου 2005 αποχώρησα από τη διαδικασία της δίκης, έχοντας διαπιστώσει ότι είχαμε απλή επανάληψη της πρωτόδικης κατ' επίφαση δίκης, όπου δεν τηρήθηκαν οι στοιχειώδεις κανόνες της δίκαιας δίκης και με καταδίκασαν σε 21 φορές ισθία για ηθική αυτουργία, με ολοφάνερη παραβίαση του δικαίου της απόδειξης. Οσα συνέβησαν στο χρονικό διάστημα μέχρι σήμερα αναφορικά με τις επιμέρους υποθέσεις, τις ενοτάσεις, τους μάρτυρες κατηγορίας, τα πειστήρια, την εν γένει ακροαματική διαδικασία, επιβεβαιώνουν τη θέση μου. Η παρουσία μου στην αίθουσα του δικαστηρίου δε σημαίνει σε καμιά περίπτωση αναθεώρηση αυτής της θέσης. Η επιστροφή μου έχει ένα συγκεκριμένο λόγο που αναφέροταν στο τέλος της δήλωσής μου της 20.12.05. Ελέγχει: «Δεν παραίτομαι από κανένα ένδικο μέσο και θα συνεχίσω να αγωνίζομαι μέχρι να καταφέυσει η σκευωρία εναντίον μου». Δεν μου μένει παρά η προσφυγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρακίνων Δικαιωμάτων για να βρω το δίκιο μου. Ομως η προετοιμασία αυτής της προσφυγής προϋποθέτει καταγραφή των θέσεών μου στην παρούσα διαδικασία. Αυτό προτίθεμαι να κάνω. Οσον αφορά τη νομική εκπροσώπηση μου στην παρούσα φάση της διαδικασίας, συνήγοροί μου θα είναι οι δικηγόροι Ιπποκράτης Μυλωνάς και Αντουάν Κοντ (ο γάλλος δικηγόρος ήταν παρών στη δίκη, αποτελώντας μια ξεχωριστή φιγούρα καθώς φορούσε την τίβενον που φορούν οι συνήγοροι στα γαλλικά δικαστήρια).

Οι εισαγγελείς αντέρασαν άμεσα προτείνοντας να απορριφθεί το αίτημα του κατηγορούμενου, γιατί το δικαστήριο του έχει διορίσει τρεις συνηγόρους, μετά την ανάκληση της εντολής στους δύο συνηγόρους που είχε αρχικά! Δε μπορεί, λοιπόν, να διορίσει άλλους!

Ο Ι. Μυλωνάς εξέφρασε την απορία του για την εισαγγελική πρόταση. Η σχετική πρόβλεψη του νόμου 3029/2002 –είπε– είναι μια φωτογραφική διάταξη, για να μη μπορεί ένας κατηγορούμενος σε τέτοιες δίκες να μπλοκάρει τη διαδικασία. Είναι υπέρτερο το δικαίωμα του κατηγορούμενου να έχει συνηγόρους της επιλογής του. Αυτό προβλέπεται από την ΕΣΔΑ, αναφέρεται ρητά όμως και σε δύο αποφάσεις του Αρείου Πάγου (διάβασε τα σχετικά αποσπάσματα). Ο κ. Γιωτόπουλος αποχώρησε από τη διαδικασία σε μια ορισμένη φάση της παύοντας τους συνηγόρους του. Επανέρχεται τώρα και δηλώνει ότι διορίζει άλλους συνηγόρους. Είναι, αν θέλετε, και μια συ-

νεισφορά του κ. Γιωτόπουλου στην ομαλή διεξαγωγή της δίκης. Μόνη ορθή οδός είναι η αποδοχή της σαφέστατης δήλωσης του κ. Γιωτόπουλου.

Μετά από ένα διάλειμμα, το δικαστήριο επανήλθε στην έδρα και ανακοίνωσε ότι στον Α. Γιωτόπουλο διορίστηκε ο ανώτατος προβλεπόμενος αριθμός συνηγόρων και γι' αυτό δεν έχει δικαίωμα να διορίσει άλλους!!

Ο Ι. Μυλωνάς ζήτησε το λόγο και ο πρόεδρος του είπε ότι δικαιούται να μιλήσει μόνο για την ένσταση ως προς τις προανακριτικές και ανακριτικές απολογίες, ως συνήγορος του Τζωρτζάτου. Σε έντονο ύφος ο συνήγορος παρατήρησε ότι το θα πει είναι δικό του ζήτημα και μόνο την περίοδο της χρύντας υπαργόρευαν στους συνηγόρους τι θα πουν. Κατότι έκεινης ένας μακρύς διάλογος, με το συνήγορο να προσπαθεί να μιλήσει και να διακόπτεται συνεχώς πάρτι την εισαγγελέα (εντελώς αντιδικονομικά από την τελευταία, που για μια ακόμη φορά δεν άντεξε και έσπευσε να υποκαταστήσει τον πρόεδρο). Ο πρόεδρος επαναλάμβανε συνεχώς, απευθυνόμενος στο συνήγορο, ότι δεν δικαιούται να σχολιάσει την απόφαση και ο τελευταίος απαντούσε ότι αυτό που γίνεται είναι παρωδία δίκης και ξεφτιλισμός της Δικαιούντης. Στη χρύντα τα στρατοδικεία φίμων τους δικηγόρους, αλλά και στα στρατοδικεία της χρύντας οι κατηγορούμενοι είχαν δικηγόρους της δίκης τους επιλογής. Δε μπορείτε να με φιμώσετε. Βάλτε τους αισιυνόμους να με πετάξουν έξω, είπε κάποια στιγμή, σε ίδιαίτερα έντονο ύφος.

Η τελική ποτοπέθηση του Ι. Μυλωνά, μετά χιλίων βασάνων: Αυτή τη στιγμή αποχωρώ από τη δίκη, για να απευθυνθώ στον πρόεδρο του ΔΣΑ και τον υπουργό Δικαιούντης. Από όως και πέρα έχουμε παρωδία δίκης. Αυτό είναι ξεφτίλα. Είναι ξεφτιλισμός της Δικαιούντης που να στρέψετε από τον κατηγορούμενο αντιδράστη στη διαδικασία και όχι να του εξασφαλίσετε το δικαίωμα να έχει συνηγόρο της επιλογής του, όπως προβλέπεται από την ΕΣΔΑ; Εκτός των όλων –συνέχισε η συνήγορος– είσαστε παράνομοι, γιατί το 3090 δίνει στον κατηγορούμενο το δικαίωμα να αινιαλέσει έναν από τους διορισμένους συνηγόρους. Πριν προλάβει να αποσώσει την κουβέντα της, ο πρόεδρος είχε εκτοξεύσει την απειλή της παραπομπής της! Να με στελέψετε στο πειθαρχικό, τι άλλο κάνετε εδώ μέσα; απάντησε ετοιμόλογα η συνήγορος, που κατάφερε να ολοκληρώσει τη μελέτη... «εδώ είμαστε πάλι. Να το δούμε με την πρόσδοτη της διαδικασία!»

Η εισαγγελέας ζήτησε αμέσως να σταλούν τα πρακτικά στο Δικηγορικό Σύλλογο και τον εισαγγελέα πρωτοδικών και ο Ι. Μυλωνάς, επανέλαβε τους χαρακτηρισμούς του για να τους γράψει ο γραμματέας και ζεκαθάρισε ότι για σήμερα αποχωρεί από τη διαδικασία.

Αμέσως ζήτησε το λόγο ο Γ. Κούρτοβικ, που διακοπότιμη συνεχώς από τον πρόεδρο κατάφερε και αυτή μετά χιλίων βασάνων να ολοκληρώσει την τοποθετηθή της. Χαρακτήρισε μείζον το ζήτημα που έχει προκύψει και ζήτησε από το δικαστήριο να δώσει την επιβεβλημένη λύση ανακαλώντας την παρεμπίπτουσα απόφασή του για διορισμό συνηγόρων. Θύμισε ότι η ίδια είχε χαρακτηρίσει φωτογραφική και υποκριτική τη διάταξη του 3090 περί διορισμού συνηγόρων και αυτό είναι κάτι που έχει ήδη αποδειχτεί στη σημερινή.

Από τη σημερινή συνεδρίαση στη δικαιούντης έκανε από την απόφαση την προστασία της δικαιούντης να μην προσέρχεται στη μελέτη της δικογραφίας (Ας σημειωθεί ότι οι άλλοι δύο διορισμένοι δεν εμφανίστηκαν καν στη δίκη, την πρώτη μέρα μετά τη διακοπή, για να πουν βρει αδερφές από πρόλαβον να μελετήσουν τη δικογραφία και τα πρακτικά των 174 προηγούμενων συνεδριάσεων).

Ακούσαμε τότε όλα εκπληκτικά πράγματα. Αρχικά ο πρόεδρος και στη συνέχεια μία από τους εφέτες συνέστησαν στο συνήγορο να δεχτεί να συνεχίστει η διαδικασία, να εκμεταλλευτεί την περίοδο των απολογιών των κατηγορούμενων (δηλαδή, αυτός δεν θ' ακούσει τους άλλους κατηγορούμενους, οι οποίοι ενδεχομένως ν' αναφερθούν σ' αυτόν που διορίστηκε να υπερασπιστεί!), να εκμεταλλευτεί και λόγια τις γιορτές κι αν δεν προλάβει να ολοκληρώσει τη μελέτη... «εδώ είμαστε πάλι. Να το δούμε με την πρόσδοτη της διαδικασία!»

Οση ώρα μιλούσε ο Δημητριάδης και του απαντούσαν από την έδρα, ο Β. Τζωρτζάτος, που είχε μιλήσει με τον Α. Γιωτόπουλο, πληρίασε τον Ι. Μυλωνά και συνομίλησε μαζί του. Αμέσως μετά, ο Ι. Μυλωνάς, που τρεις φορές είχε επαναλάβει προηγουμένως ότι δεν πρόκειται να συνεχίστει η σημερινή διαδικασία, γιατί αυτός θα αποχωρήσει, ξαναζήτησε το λόγο με την ιδιότητα του υπερασπιστή του Τζωρτζάτου και πρότεινε να συνεχίστει σήμερα κανονικά η διαδικασία, να ξεκινήσει αυτός να αγρεύει δευτερολογώντας για την ένσταση επί των προανακριτικών και ανακριτικών απολογιών και στη συνέχεια να διακόψει τη διαδικασία, να εκμεταλλευτεί τη γεγονότα του «Ευαγγελισμού» και απαντώντας εξαντλητικά σε ένα πρόστιμο ένα τα επιχειρήματα της εισαγγελέας, δεν άφησε καμία αμφιβολία για το ότι οι απολογίες αυτές είναι άκυρες και γ' αυτό η ένσταση πρέπει να γίνει δεκτή. Κατέληξε, δηλώνοντας ότι θα παραμείνει σ' αυτή την πολιτική ποινική δίκη και υπενθυμίζοντας με θετική διάθεση μια παλαιότερη δήλωση της εφέτη Παναγιώτου, ότι αυτό το δικαστήριο δεν παίρνει χαρτάκια. Σας καλώ –είπε– να πάρετε στα χέρια σας χαρτιά, τα χαρτιά των νόμων. Κάλεσε ακόμη την εισαγγελέα, κάποιο βράδυ να ανακολέσει στη μνήμη την εικόνα μιας νεαρής και όμορφης γυναίκας, που έμπαινε στο εισαγγελικό σώμα αμέσως μετά την πτώση της χρύντας με ονειρα και φιλοδοξίες και να αναλογιστεί αν αυτά τα ονειρα εκπληρώνονται με την τωρινή της εισήγηση.

Δήλωση έκανε και ο Β. Τζωρτζάτος, που θύμισε τα βασανιστήρια που έχουν γίνει ενάντια σε αγωνιστές του IPA, της

Tη σταθερή πολιτική όλων των υπουργών, ανεξαρτήτως χρώματος, να βγάζουν νόμους για την νομιμοποίηση των μεταναστών, με τους οποίους τους χαραστώνουν, συνεχίζει ο υπουργός Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης Π. Παυλόπουλος. Στις 23 Αυγούστου του 2005 δημοσεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης ο πρώτος νόμος της κυβέρνησης της ΝΔ, ο 3386. Ο βασικός λόγος που η κυβέρνηση της ΝΔ ψήφισε τότε το νόμο αυτό ήταν εισπρακτικός. Χαραστώθηκαν άγρια οι μετανάστες που αναγκάστηκαν να αγοράσουν μέχρι και 300 ένσημα και να πληρώσουν παράβολα ύψους 300 ευρώ για κάθε άτομο της οικογένειάς τους. Σύμφωνα με τον Παυλόπουλο, με το νόμο αυτό νομιμοποιήθηκαν 180.000 μετανάστες. Ετσι, το ελληνικό δημόσιο εισέπραξε μόνο από το παράβολο 27 εκατ. ευρώ. Αν κάποιος διαβάσει προσεκτικά το βασικό νόμο του ΠΑΣΟΚ για τους μετανάστες, τον 2910/2001, και τις τροπολογίες του, θα διαπιστώσει, ότι ο 3386 ουσιαστικά κωδικοποιεί αυτό το νόμο.

Στις 28 Νοέμβρη του 2006 και

■ Μετανάστευση

Νέο νομοσχέδιο, νέα χαράτσια

ενώ πέρασαν μόνο 15 μήνες, ο Π. Παυλόπουλος έδωσε στη δημοσιότητα, μετά από έγκριση της κυβερνητικής επιτροπής, νέο νομοσχέδιο, με το οποίο τροποποιεί διατάξεις του προηγούμενου νόμου. Και αυτή τη φορά ο σκοπός είναι ίδιος. Η κυβέρνηση βγάζει τόσο σύντομα νέο νομοσχέδιο για να εισρεύσει ζεστό χρήμα στον κρατικό προϋπολογισμό και στα ταμεία του ΙΚΑ και του ΟΑΕΕ (πρώην ΤΕΒΕ).

Από την πρώτη στιγμή που ξεκίνησε η φάμπτρικα νομιμοποίησης των μεταναστών είχαμε αποκαλύψει ότι αυτή θα επτανολαμβάνεται ανά συγχρόνια διαστήματα, γιατί ο λόγος είναι καθαρά εισπρακτικός. Θέση μας είναι ότι δεν πρέπει να μπαίνει ως προϋπόθεση συγκεκριμένος αριθμός ενσήμων (και μάλιστα 150 το χρόνο), τη στιγμή που οι καπιταλιστές δεν

κολλούν ένσημα στους μετανάστες). Είχαμε δε καλέσει τους μετανάστες να μη σπεύσουν να κάνουν αιτήσεις νομιμοποίησης, γιατί θα ανοίξουν το δρόμο για συνεχείς αιφαντάξεις του πενιχρού εισοδήματός τους. Είχαμε καταγγείλει την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ότι έβαζε μεγάλο αριθμό ενσήμων, ενώ γνώριζε ότι οι εργοδότες είτε βάζουν λίγα ένσημα (στην καλύτερη περίπτωση) είτε δεν βάζουν καθόλου και έτσι οι μετανάστες αναγκάζονται να τα αγοράζουν. Με την προσέρηση 6 χρόνων, έρχεται τώρα η κυβέρνηση της ΝΔ και παραδέχεται ότι οι μετανάστες δε μπορούν να κολλήσουν τα 150 ένσημα που απαιτούνται για να εξασφαλίσουν άδεια παραμονής και εργασίας. Αντί όμως να μειώσει τον αριθμό των απαιτούμενων ενσήμων, εισάγει μόνιμη διάταξη (άρθρο 6 παρ. 2) για δυνατότητα αγοράς ενσήμων μέχρι 20% του απαιτούμενου αριθμού (δηλαδή μέχρι 30 στα 150 ένσημα). Ιδού τι

αναφέρει η εισηγητική έκθεση του νομοσχέδιου:

«Με το άρθρο αυτό θεομοθετείται πάργια ρύθμιση για δυνατότητα εξαγοράς αριθμού ημερών αισφάλισης μέχρι και το 20% του απαιτούμενου αριθμού, δεδομένου, ότι από τα μεγαλύτερα προβλήματα για την ανανέωση των αδειών διαμονής, υπήρξε η αδυναμία συμπλήρωσης του απαιτούμενου, ανά φορέα, αριθμού ενσήμων».

Με το άρθρο 18 του νομοσχέδιου εισάγονται μεταβατικές διατάξεις με τις οποίες επιτρέπεται η νομιμοποίηση μιας σειράς κατηγοριών μεταναστών που ζουν στην Ελλάδα από τις 31 Δεκέμβρη του 2004 και είτε δεν είχαν υποβάλει τα χαρτιά για νομιμοποίηση είτε μετά την 1η Γενάρη του 2006 είχαν λήση η άδεια παραμονής και είχαν υποβάλει εκπρόθεσμα την αίτησή τους. Ολοι αυτοί θα κληθούν να αγοράσουν τα απαιτούμενα ένσημα, αν θέλουν να νομιμοποιηθούν, και όπως καταλαβαίνε-

τε το ποσό δεν είναι μικρό. Επιπλέον, αυτοί που έληξε η άδεια παραμονής τους και καπέθεσαν εκπρόθεσμα την αίτησή τους θα υποχρεωθούν να πληρώσουν πρόστιμο ύψους 100 ευρώ για κάθε μήνα καθυστέρησης υποβολής της αίτησης.

Τέλος, οι καπιταλιστές που ήθελαν να φέρουν μετανάστες στην Ελλάδα για να δουλέψουν στις επιχειρήσεις τους ήταν υποχρεωμένοι, με βάση το άρθρο 14 παρ. 6 του νόμου 3386/2005, να καταθέτουν εγγυητικές επιστολές, είτε από τράπεζα είτε από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, ύψους όσο ο τρίμηνος αποδοχές ήσαν υποβα-

θησης των μεταναστών μετά τη λήξη της σύμβασης. Η εγγυητική επιστολή επιστρέφοταν τρεις μήνες μετά την έκδοση της άδειας διαμονής. Με την παρ. 5 του άρθρου 5 του νέου νομοσχέδιου καταργείται αυτή η υποχρέωση των καπιταλιστών. Διατηρείται μόνο (παρ. 1 του άρθρου 7) η υποχρέωση των καπιταλιστών που ασχολούνται με την αλιεία να βγάζουν εγγυητικές επιστολές, για αποδοχές όμως μόνο ενός μήνα.

Εχουμε, λοιπόν, άλλο ένα φρομπτηκό νομοσχέδιο για τους μετανάστες και όπως ξεκινάρισε ο Π. Παυλόπουλος με δελτίο Τύπου, δεν θα είναι το τελευταίο.

■ Ενοχη σιωπή για τις πτήσεις της CIA

Και επίσημα πλέον η Ελλάδα είναι μια από τις 11 χώρες που χρησιμοποιήσε η CIA για να στοθεμέψουν και να ανεφοδιάζονται τα αεροπλάνα-φυλακές που μετέφεραν κρατούμενους που άφταζαν από διάφορες χώρες. Σύμφωνα με την έκθεση της ειδικής επιτροπής του Ευρωκοινοβούλου, σε 6 αεροδασμό έγιναν 64 προσγεώσεις. Μάλλον θα έχουμε εξελίξεις στο θέμα.

■ Σύνοδος ΝΑΤΟ στη Ρίγα

ΣΥΝΕΧΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5 ριπτώσεις, ενώ η ιστονία ήταν ακόμη πιο επιφυλακτική και προσέρθηκε να στελει μόνο ελικόπτερα σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης για τη διάσωση τραυματών. Μεταφράζοντας σε αριθμούς τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν οι χώρες μέλη, η νατοϊκή στρατιωτική ηγεσία υπολογίζει τώρα σε 20.000 περίπου τις μάχιμες δυνάμεις που μπορεί να ρίξει στις επιχειρήσεις κατά των Ταλιμπάν σε σύνολο 32.000 νατοϊκών δυνάμεων που βρίσκο-

νται αυτή τη στιγμή στο Αφγανιστάν.

Η επιφυλακτικότητα και η απροθυμία πολλών νατοϊκών χωρών να ενισχύσουν τη στρατιωτική τους παρουσία στο Αφγανιστάν και να αναπτύξουν τα στρατεύματά τους στις θερμές επιπλέμες ζώνες σχετίζονται αναμφίβολα με την αυξανόμενη αντίσταση των Ταλιμπάν και τη διαφραγμήν αποτυχία των νατοϊκών δυνάμεων να την καταστούν.

ποιο γιατρουδάκο που ήταν απλώς εκτελεστικό όργανο. Δεν έγιναν από τη δεξιά αλλά από τους σοσιαλιστές του Σημίτη και απέδειξαν ότι σήμερα δεν υπάρχει καμία διαφορά ανάμεσα σε ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Εμμεση ευθύνη όμως φέρει και η Αριστερά, τόσο ο ΣΥΝ όσο και το ΚΚΕ, που επί τέσσερα χρόνια δεν είπαν λέξη για τα βασανιστήρια και έδωσαν άλλοι στην εξουσία.

Ο πρόεδρος δεν παρέλειψε να κάνει ένα σχόλιο εκτός τόπου και χρόνου, απευθυνόμενος στον Τζωρτζάπτο και λέγοντάς του ότι το δικαιοστήριο του έδωσε τη δυνατότητα να αναφερθεί στα βασανιστήρια και να απαντήσει σε ερωτήσεις, όμως αυτός αρνήθηκε και προτίμησε να διαβάσει ένα μανιφέστο για τα ανθρώπινα δικαιώματα!

Αναφερόμενη στο αίτημα του διορισμένου I. Δημητριάδη, η εισαγγελέας πρότεινε να διακόψει το δικαιοστήριο μέχρι τη Δευτέρα, θεωρώντας ότι ο χρόνος είναι εύλογος! Το δικαιοστήριο, με διάσκεψη επί της έδρας, δέχτηκε την εισαγγελήκη πρόταση και διέκοψε για τη Δευτέρα 4 Δεκέμβρη, οπότε και θα απαγγείλει και την από-

φαση επί της ένστασης. Μετά τη μεσημεριανή διακοπή και πριν συνεχίσει την αγόρευσή του ο I. Μυλωνάς, ζήτησε το λόγο ο Σ. Φυτράκης για να κάνει μια δήλωση εκ μέρους του εντολέα του Γ. Σερίφη. Η απόφαση του δικαστηρίου -είπε- στερείται νόμιμης βάσης, γιατί παραβιάζει μια βασική διάταξη της ΕΣΔΑ, που λέει ότι ουδείς μπορεί να στερήσει από τον κατηγορούμενο το δικαίωμα να έχει δικηγόρους της επιλογής του. Δεν υπάρχει σε όλο τον κόσμο παράδειγμα που να μην έχει ο κατηγορούμενος δικηγόρος της επιλογής του. Υπάρχουν παραδείγματα που ο κατηγορούμενος αποχώρησε και του διόρισαν δικηγόρους. Επινήλθε, όρισε δικούς του συνηγόρους, έγιναν αποδεκτοί. Παράδειγμα ο Μιλόσεβιτς στη δίκη του.

Γ' αυτό -κατέληξε ο έμπειρος δικηγόρος- πρέπει να το ξανασκεφτείτε και να ανακαλέσετε την απόφασή σας.

ΥΓ: Υψηλές παρουσίες πρωταρίων στη δίκη. Η ιδιοκτήτρια της «Ελευθεροτυπίας» Μάνια Τεγοπούλου έκανε την εμφάνισή της μαζί με την κ. Πενό. Μεγάλη μας τιμή...

■ Εξ ορισμού υπάνθρωποι

ανυπεράσπιστο άνθρωπο, που κουλουριασμένος στο έδαφος προσπαθούσε να προστατευθεί με τα χέρια του.

Το γράφαμε και την προηγούμενη εβδομάδα. Αυτή είναι η συνηθισμένη αντίδραση του μπάτσου σε εκείνο που μισεί. Και ο διαδηλωτής είναι για τον μπάτσο το πιο μισητό πρόσωπο. Ειδικά όταν είναι νέος. Ακόμα

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

* Επιπλα που σκοτώνονται στο διάβασμα! Πού έφτασε η επιστήμη!

* «Η δικαιοσύνη είναι πράγματι ο μεγάλος εχδρός της τρομοκρατίας. Γιατί η δικαιοσύνη εγγυάται τη δημοκρατική ισονομία και ισοπολιτεία ενώ η τρομοκρατία στρέφεται ευδέως κατά των δημοκρατικών κεκτημένων των κοινωνιών μας». Αυτά λέει ο Παπαληγούρας και συμφωνούμε απόλυτα, γνωρίζοντας βέβαια ποιοι είναι οι πραγματικοί τρομοκράτες και ποιοι ζητούν δικαιοσύνη.

* Κι αυτή η επιχοιρησιακή αν-ικανότητα, τι είναι πάλι; Μη χοιρότερα! Ιτε χοιροπάιδες ελλήνων, ίτε απαυτωθείτε...

* Είναι φορές που γίνεται επίκαιρη εκείνη η ιστορική ρήση του Θωμά Γκαντάρα, έτσι όπως αποτυπώνεται στον τίτλο ομώνυμου τραγουδιού του Θανάση Παπακωνσταντίνου. Στον δίσκο «Η θροχή από κάτω», το Νο 6.

* Στα Σάλωνα σφάζουν φρικιά, αλλά στα χωριά σφάζουν γουρούνια αυτό τον καιρό, για τα λουκάνικα, την πηχτή κλπ. του χειμώνα. Η φάση λέγεται «γουρουνοχαρά» και αρέσει πολύ, συμβολικά.

* Τη βγάζουν μπέικα με μπέικον, διαβάζουν και Bacon οι γαστριμαργικοί χοιρώνακτες.

* Οι παλιές σχολές χωροφυλακής στο Γουδή δα γίνουν μπασοπολιτιστικό κέντρο. Μεταξύ άλλων, δα υπάρχει και βιβλιοθήκη! Προς τι; Άλλα δα μου πείτε και ο πάπας έχει τουσουτού.

* Οι δε ΜΑΤάκηδες δα εκπαιδεύονται στο ολυμπιακό κέντρο σκοποβολής στο Μαρκόπουλο; Γιατί, οι δρόμοι τι έχουν;

* «Εκπαιδεύμαστε να κάνουμε ορισμένα πράγματα και να μην κάνουμε ορισμένα άλλα. Για τον σκοπό αυτό μαδαίνουμε ορισμένες πληροφορίες και δεν μαδαίνουμε ορισμένες άλλες. Δεν χρειάζεται παρά να εξετάσουμε ποιον αφελούν περισσότερο οι πράξεις και οι παραλείψεις μας. Γιατί το παράλογο μπορεί να είναι ολοφάνερο κι ωστόσο να μην το αντιλαμβάνεται κανείς» (Ε. Α. Ράουτερ – «Η κατασκευή υπηκόων»).

* Ο Βγον επιμένει για περιορισμό των διαδηλώσεων, όσο οι διαδηλώσεις δεν επιμένουν για περιορισμό του Βγον.

* «Την γλώσσα μου έδωσαν ελληνική, ενώ εγώ παράγγειλα μοσχαρίσια». Από τη νέα ποιητική συλλογή της Κοκκινοσκουφίτσας «Η Ελλάς απώλεσε ένα λάμδα κι αποκτηγάδηκε» - συνεδόσεις Κέρδος – Νέα Τσίνορα – Σύγχρονη Ενοχή.

* Πολιτισμένα, με το γάντι, πάντως μια χαρά σας ξέχεσε ο Βασίλης Βασιλικός στην Ελευθεροτυπία του Σαββάτου. Με τις υγείες σας.

* Πλησιάζει το δώρο των εορτών για να πάει στην εορτή των δώρων. Ομως, τι όμορφο που γίνεται το μαυσωλείο, στολισμένο από το Νοέμβρη! Γιατί δεν στολίζουν όλο το χρόνο το καπιταλιστικό μπορντέλο;

* Πάλι πλησιάζουν Χριστούγεννα, πάλι τα όβολα λίγα, πάλι το χοιρινό πανάκριβο. Περί εξασφάλισης χοιρινού έχω μια τρελή ιδέα...

* Κι αν δεν βολέψει, δα στραφώ στη γεμιστή κότα. Εκεί να δείτε τρελές ιδέες, ε Fuppy;

* Είπα κότα και δυμήδηκα: Που χάδηκε εκείνη η λαμπρή πολιτεύμενη νεανίς;

* Ο παγκόσμιος ιστός χαρακτηρίζεται από τρία w (www). Την παγκόσμια τράπεζα με τι τρία να την χαρακτηρίσουμε;

* Δηλαδή, ο δούλος του ευρώ λέγεται Ευρώδουλος κι ο δούλος της δουλείας Δουλόδουλος; Κι αν είναι και αρχή, Αρχίδουλος; Ας μου απαντήσει κάποιος Λογιόδουλος Μορφωδίδουλος.

* Ο Γαλιλαίος φταίει που δεν τους γα... λίλευσε από τότε, αντί να μουρμουρίζει «κι όμως κινείται».

* «Δεν είμαστε εμείς εκείνοι που δα φέρουμε το φως / είμαστε όμως οι φετινές εκείνες πηγές / που δα υπενδυμίζουν συνεχώς στο σκοτάδι / πως δεν είναι το μόνο κι κυρίαρχο» (Άργυρης Μαρνέρος – «Υστερόγραφο»).

Kokkinoskoufita

kokinoskoufita@eksegersi.gr

Πορείες ενάντια στην καταστολή

Παρόγιρο σημάδι οι πορείες ενάντια στην καταστολή, που έγιναν την περασμένη Δευτέρα σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Δεν είχαμε, βέβαια, τον κόσμο που απαιτούν οι περιστάσεις, ειδικά μετά από όσα έγιναν στις 17 Νοέμβρη, όμως η συμμετοχή ξεπέρασε την εικόνα των τελευταίων ετών, που με τα ζητήματα της καταστολής ασχολούνταν μόνο ένας στενός κύκλος ανθρώπων, ενώ άφηναν αδιάφορες ακόμα και οργανώσεις που αυτοπροσδιορίζονται ως επαναστατική ή ριζοσπαστική αριστερά.

Αυτή τη φορά οι συμμετέχοντες ήταν περισσότερες και ο

κόσμος περισσότερος. Οσο για τους «πραίτορες» του Πολύδωρα, αυτή τη φορά φρόντισαν να είναι... διακριτικοί. Μακριά από την πραταγμένοι καμιά εικοσαρία ειδικού φρουρού, με κράνη και

τις στοές. Εκεί είδαμε και το εξής εκπληκτικό. Στη στοά του «Ρεξ», μερικοί ΜΑΤάδες μπροστά και από πίσω παραταγμένοι καμιά εικοσαρία ειδικού φρουρού, με κράνη και

Τροπολογία για Προσχολική Αγωγή και «χαμένες ώρες»

αστικά κέντρα), αφού προτεραιότητα στις εγγραφές θα έχουν τα νήπια, μιας και η φοίτηση γ' αυτά είναι υποχρεωτική.

Βεβαίως, η υποχρεωτικότητα του Νηπιαγωγείου για ένα έστω έτος, ήταν αποτέλεσμα της μεγαλειώδους, πολυήμερης απεργίας των δασκάλων. Ομως από το πως θα εφαρμοστεί αυτό το μέτρο και ποια πολιτική κατεύθυνση τελικά θα εξυπηρετήσει, θα κοθοριστεί και η συνολικά θετική αποτίμησή του.

Και εδώ δεν αναφερόμαστε μόνο στα παραπάνω, αλλά και στις προτάσεις Βερέμη για 5χρονο Δημοτικό που μαζί με τον 1 χρόνο Νηπιαγωγείου και τα 6 χρόνια Γυμνασίου-Λυκείου

ου ολοκληρώνουν το 12χρονο υποχρεωτικό σχολείο (προγραμματική διακήρυξη της ΝΔ), αλλά και στην έντονη προσπάθεια να συμπιεστεί η ύλη μια τάξη παρακάτω, προσπάθεια που αποτυπώνεται εικάστημα στα σχολεία ορίζοντας λεπτομερώς τον τρόπο «αναπλήρωσης των διδακτικών ωρών» (αναφέρονται συγκεκριμένες ημερομηνίες) με σύντημη των διακοπών Χριστουγέννων και Πάσχα, περιορισμό των εορτών-διδακτικών επισκέψεων και παράταση της διδασκαλίας των μαθημάτων μέχρι 20 Ιουνίου 2007. Προσπαθεί έτσι να δημιουργήσει τετελεσμένα, να φτιάξει κλίμα, εκβιάζοντας τους εκπαιδευτικούς, που στις γενικές τους συνελεύσεις ψηφίζουν ενάντια στην «αναπλήρωση» του ΥΠΕΠΘ, υπερασπίζοντας τη μεγαλειώδη απεργία τους και τον παιδαγωγικό τους ρόλο.

■ Δεν βρέχει. Μας φτύνουν.

Ωμά και ξεκάθαρα πράγματα προκύπτουν από δηλώσεις του τούρκου προέδρου της Finansbank, του Husni Ozegün. Ο «αυτοδημιούργητος» τραπεζίτης, πουλήσε δύο σπίτια και έμεινε στο ενοίκιο για να ξεκινήσει την τράπεζά του. Σήμερα η περιουσία του υπερβαίνει τα 2,5 δισ. ευρώ και φυσικά, επιθυμεί διακαώς την προσχώρηση της χώρας του στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κι όπως κυνικά λέει, «η Τουρκία κάποια στιγμή θα ενταχθεί στην ΕΕ. Τώρα εμφανίζεται η Τουρκία να πιέζει για ένταξη, όμως σε λίγα χρόνια η ΕΕ θα πιέζει την Τουρκία για να ενταχθεί. Κι αυτό γιατί ο πληθυνόμος στη γηραιά ήπιερο γερνά. Το 2050 η Ευρώπη θα έχει ελειγμά 50 εκατομμύριων εργαζόμενων. Η χώρα μας έχει 72 εκατομμύρια κατοίκους και μπορεί να προσφέρει στην ΕΕ ευέλικτο ανθρώπινο δυναμικό».

Τα πράγματα είναι ωμά και ξεκάθαρα λοιπόν στον παγκοσμιοποιημένο καπιταλισμό. Οι λαοί γίνονται ένα πακέτο από καλούδια στα χέρια των αδυσώπητων διαχειριστών, πακέτο που προσφέρεται για τη σύναψη συμφωνιών και το χτίσιμο των νέων πυλώνων του συστήματος. Και φυσικά, ο καθείς μπορεί ν' αντιληφθεί τι πάει να πει και πόσο αίμα κι εξαθλίωση μωρίζει αυτό το «προσφερόμενο ευέλικτο ανθρώπινο δυναμικό».

Κοκκινοσκουφίτσα

■ ΦΙΛΙΠ ΜΟΡΡΙΣ

Ομηρία συμβασιούχων από εργατοπατέρες και εργοδοσία

Σε πρόσφατη συνεδρίαση του ΔΣ του σωματείου των εργαζόμενων στη Φίλιπ Μόρρις, οι εργατοπατέρες πήραν την κατάπτωση απόφασης οι συμβασιούχοι να έχουν μόνο το δικαίωμα του εκλέγειν και όχι του εκλέγεσθαι, γιατί αν εκλεγεί συμβασιούχος στο ΔΣ η εταιρία δεν θα έχει το δικαίωμα να τον διώξει όταν λήξει η σύμβασή του! Δεν παραλειψαν δε να σημειώσουν ότι σ' αυτή την περίπτωση οι ίδιοι δεν θα είναι δίπλα του. Μ' αυτή την απόφαση διαφώνησε ο εκπρόσωπος της «Αμεσης Δημοκρατίας» Κ. Βαρβεράκης, που κατέθεσε πρόταση να έχουν οι συμβασιούχοι και το δικαίωμα του εκλέγεσθαι, την οποία ψήφισε μόνο ο ίδιος. Τόνισε δε, ότι αν εκλεγεί συμβασιούχος στο ΔΣ θα στηρίξει το δικαίωμά του στη δουλειά, στην περίπτωση που ο συμβασιούχος ζητήσει να ανανεωθεί η σύμβασή του.

Η απόφαση αυτή των εργατοπατέρων δεν μας ξέφρινασε, γιατί είναι γνωστό το μαύρο μέτωπο που έχουν συμπήξει με την εργοδοσία. Το δικαίωμα των εργατών στη δουλειά και στη ζωή είναι αναφράτετο. Αυτοί παράγουν την υπεραξία που την καρπώνονται οι καπιταλιστές. Είναι κοινό μυστικό ότι οι καπιταλιστές έχουν πετύχει, με την αμέριστη βοήθεια των κυβερνήσεων και των αιστογραφεικρατών συνδικαλιστών, να ξεχαρβαλώσουν τις εργασιακές σχέσεις. Πάνω σ' αυτό θα μπορούσαμε να πούμε πολλά, αλλά περιορίζαμεστις στις συμβάσεις ορισμένου χρόνου, στις οποίες καταφεύγουν οι καπιταλιστές προκειμένου να καλύψουν τις λεγόμενες πάγιες και διαρκείς ανάγκες, γιατί έτσι ρίχνουν την αξία της εργατικής δύναμης και αδυνατίζουν τη δύνα-

μη αντίστασης των συμβασιούχων εργατών. Την πρακτική του Παπαστράτου να προσλαμβάνει εργαζόμενους με συμβάσεις ορισμένου χρόνου για να καλύψει θέσεις εργατών που είχαν συμβάσεις αφορίστου χρόνου συνεχίζει και η Φίλιπ Μόρρις από όταν αγόρασε την εταιρία. Εποιησε αυτούς οι συμβασιούχοι στη Φίλιπ Μόρρις είναι αρκετές δεκάδες (κάποια στιγμή είχαν ξεπεράσει τους 150). Πολλοί από αυτούς έχουν αρκετά χρόνια στη δουλειά όντας όμηροι των εργατοπατέρων και της εργοδοσίας.

Είναι σύμφωνη με το εργατικό δίκαιο και τη νομολογία η πρακτική των καπιταλιστών να ανανεώνουν τη δουλειά με διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου ή να απολύουν εργαζόμενους μετά από δύο χρόνια δουλειάς; Υπάρχει νομολογία (αποφάσεις δικαστηρίων στα οποία προσέφυγαν εργαζόμενοι για να πετύχουν τη μετατροπή των συμβάσεων από ορισμένου σε αφορίστου χρόνου), η οποία παραδέχεται ότι η ανανέωση συμβάσεων ορισμένου χρόνου επιδιώκει την κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών. Οι συμβάσεις αυτές είναι παράνομες και γι' αυτό πρέπει να μετατραπούν σε αφορίστου χρόνου. Για να γίνει όμως αυτή η μετατροπή απαιτείται δικαστική προσφυγή. Μπορούν να μας αναφέρουν οι εργατοπατέρες (εκτός από μια περίπτωση, που έκαναν μεν προσφυγή αλλά παραιτήθηκαν από την εκδίκασή της) πόσους συμβασιούχους βοήθησαν να κάνουν προσφυγές για να μετατραπεί η σύμβασή τους σε αφορίστου χρόνου;

Η πρακτική της Φίλιπ Μόρρις να ανανεώνει τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου και να καλύπτει

■ Σύγχρονος Καιάδας

Τί να πει και τι να γράψει κανείς για την περίπτωση της 27χρονης φοιτήτριας που προσλήφθηκε ως συμβασιούχος τηλεφωνήτρια στον ΟΤΕ και απολύθηκε πάραυτα, όταν διαπιστώθηκε ότι έπασχε από καρκίνο; Ξεπερνά κάθε φαντασία η λογική των υπηρεσιών του ΟΤΕ. Μετατρέπουν τους εργασιακούς χώρους σε υγειονομικές ζώνες και ρίχνουν στον Καιάδα της ανεργίας τους εργαζόμενους με προβλήματα υγείας.

Το πιο πιθανό είναι η συγκεκριμένη φοιτήτρια να προσληφθεί στον ΟΤΕ, επειδή δεν έσκυψε το κεφάλι αλλά δημοσιοποίησε το θέμα και κατέφυγε και σε νομικά μέσα. Μετά τη δημοσιότητα είναι πιθανό να κάνουν μια τζάμπα επιδειξη ευαισθησίας προσλαμβάνοντάς την ξανά. Πάσοι/ες εργαζόμενοι/ες, όμως, δεν δώριζονται από δουλειές όταν διαπιστώνεται ότι έχουν κάποιο πρόβλημα υγείας; Εδώ ακόμα και η μητρότητα έχει φτάσει να αποτελεί μειονέκτημα για μια εργαζόμενη. Υπάρχουν καπιταλιστικές επιχειρήσεις που αναγκάζουν τις εργαζόμενες, για να προσληφθούν, να υπογράψουν χαρτιά ότι δεν θα μείνουν έγκυοι.

Στη ρωμαϊκή αυτοκρατορία ο διούλος χαρακτηρίζοταν res (πρόγμα). Στον καπιταλισμό δεν υπάρχει δουλειά αλλά ο εργαζόμενος χαρακτηρίζεται «ανθρώπινο κεφάλαιο». Κεφάλαιο, πάντως, δηλαδή αποανθρωποποιημένη αξία.

μ' αυτές πάγιες και διαρκείς ανάγκες δεν είναι σύννομη (από τις 23 Αυγούστου του 2004 που δημοσιεύθηκε το ΠΔ 180). Σύμφωνα με το ΠΔ 180 (άρθρο 3 παρ.3), οι εργαζόμενοι που στις 23 Αυγούστου του 2006 έκλεισαν 2 χρόνια στη Φίλιπ Μόρρις, ύστερα από ανανέωση της σύμβασής τους ορισμένου χρόνου ή στο διάστημα αυτό υπέγραψαν τρεις διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου, γίνονται συμβασιούχοι αφορίστου χρόνου, γιατί από τη Φίλιπ Μόρρις από τότε απονέωση της σύμβασής της ορισμένου χρόνου δουλεύουν στον Παπαστράτο από τον Απρίλη του 2003 και αμειβόνται λιγότερο έχουν το δικαίωμα να απαιτήσουν από τη Φίλιπ Μόρρις όλα τα κλεμμένα.

Οι εργατοπατέρες, ενώ γνωρίζουν όλα αυτά τα δικαιώματα των συμβασιούχων, όχι μόνο δεν κάνουν τίποτα για την υπεράσπιση τους, αλλά και δηλώνουν κονικά, ότι δεν πρόκειται να στηρίξουν τον ή τους συμβασιούχους που θα ειλεγούν στο ΔΣ του σωματείου!

Εργαζόμενοι στον Παπαστράτο, πάρτε την υπόθεση στα χέρια σας και σαν πρώτο βήμα μαυρίστε τους εργατοπατέρες και δώστε την πλειοψηφία στην «Αμεσης Δημοκρατία», που απαλάντευτα παλεύει για την υπεράσπιση των εργατικών συμφερόντων.

Σαν κροκόδειλοι...

«**X**άσαμε από την επιχειρησιακή σύμβαση». Αυτό δήλωσαν οι τέσσερις εργατοπατέρες που μίλησαν στην εκλογοαπολογιστική συνέλευση των εργαζόμενων στο εργοστάσιο της Φίλιπ Μόρρις (28 Νοέμβρη). Ο Σ. Αλεβίζόπουλος δήλωσε, ότι οι μόνοι που κέρδισαν από την επιχειρησιακή σύμβαση εργασίας ήταν οι συμβασιούχοι, ενώ οι όλοι τρεις (Θ. Κούβαρης, Κ. Τριάντος, Σ. Ζαφειρομήτσος) δήλωσαν ότι χάσαμε πολλά. Επιπρόσθετα, ο μεν Τριάντος κατηγόρησε ανοικτά τον Αλεβίζόπουλο, ότι συμπεριφέρεται αυταρχικά έναντι των υπόλοιπων μελών του ΔΣ και ότι ο ίδιος με το γραμματέα του σωματείου είναι οι μόνοι που συζητούν και ενημερώνονται από τη διοίκηση της επιχείρησης, ο δε Ζαφειρομήτσος είπε τα διάστημα πρόγραμματα χωρίς να αναφέρει ονόματα. Ο τελευταίος διαφροτοποίητηκε από της τριτανακοπέας, μολονότι ο ίδιος είχε συμφωνήσει ανοιχτά στο ΔΣ για την εκπρόθεσμη έφεση και καλυμμένα για τις δύο τριτανακοπές και μάλιστα στη μία απ' αυτές συμμετέχει και μέλος της παρατάξης. Φυσικά, όλοι είχαν το θράσος να καλέσουν τους εργαζόμενους να τους ξαναψηφίσουν και να δηλώσουν ότι θα παλέψουν για την επαναδιαπραγμάτευση της επιχειρησιακής συμβασής εργασίας!

Επαθαν άραγε κρίση συνειδητούς οι εργατοπατέρες και θέλουν να επανορθώσουν για τη μεγάλη

δικότητες (π.χ. πακεταριστές), γιατί απαγορεύονται οι διακρίσεις μόνο και μόνο επειδή έχουν υπογράψει διαφορετικές συμβάσεις. Αυτή η διάκριση απαγορεύεται και από το ΠΔ 81 του 2003, το οποίο υλοποιούει το ΠΔ 180. Εποιησε αυτό τους συμβασιούχους δουλεύουν στον Παπαστράτο από τον Απρίλη του 2003 και αμειβόνται λιγότερο έχουν το δικαίωμα να απαιτήσουν από τη Φίλιπ Μόρρις όλα τα κλεμμένα.

Οι εργατοπατέρες, ενώ γνωρίζουν όλα αυτά τα δικαιώματα των συμβασιούχων, όχι μόνο δεν κάνουν τίποτα για την υπεράσπιση τους, αλλά και δηλώνουν κονικά, ότι δεν πρόκειται να στηρίξουν τον ή τους συμβασιούχους που θα ειλεγούν στο ΔΣ του σωματείου!

Εργαζόμενοι στον Παπαστράτο, πάρτε την υπόθεση στα χέρια σας και σαν πρώτο βήμα μαυρίστε τους εργατοπατέρες και δώστε την πλειοψηφία στην «Αμεσης Δημοκρατία», που απαλάντευτα παλεύει για την υπεράσπιση των εργατικών συμφερόντων.

Ζημιά που έκαναν στους εργαζόμενους του Παπαστράτου; Οχι βέβαια. Απλά διαπίστωσαν ότι με τις συνεχείς αποκαλύψεις της «Κ» και την πολύχρονη τακτική δράση της «Αμεσης Δημοκρατίας» ανέβηκε το κύρος της τελευταίας στους εργαζόμενους που θα την υπερψηφίσουν στις εκλογές του Δεκέμβρη. Αν προγματικά είχαν κρίση συνειδησης και ήθελαν να επανορθώσουν για τη μεγάλη ζημιά που έκαναν, δύφειλαν οι τρεις τελευταίοι, που διαθέτουν την πλειοψηφία στο ΔΣ, πρώτο, στις 2 Νοέμβρη να μη ζητήσουν αναβολή για την εκδίκαση της εκπρόθεσμης έφεσης και δεύτερο να αποσύρουν άμεσα τις τριτανακοπές. Αν είχαν κάνει αυτές τις δύο κινήσεις, τότε θα τελεστούσε η απόφαση 1959/2006 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά και η Φίλιπ Μόρρις θα ήταν υποχρεωμένη να επιστρέψει άμεσα τα κλεμμένα και να πληρώνει με βάση το προηγούμενο εργασιακό καθεστώς π

Όταν η διαιτησία συνάντησε το «απρόβλεπτο» του ποδοσφαίρου

Οσοι συμμετείχαν στις διαδικασίες ιδρυσης της Λίγκας είχαν θέσει τρεις στόχους: την αναβάθμιση της ποιότητας του πρωταθλήματος, την καταπολέμηση της βίας και τη βελτίωση της διαιτησίας. Φτάσαμε στο ένα τρίτο του πρωταθλήματος και πλέον μπορούμε να πούμε ότι οι δημιουργοί της Λίγκας έχουν αποτύχει σε κάθε πτυχή του εγχειρήματός τους.

Είχαμε γράψει και παλιότερα ότι για την επίτευξη των παραπόνων στόχων υπήρχε μια προϋπόθεση. Να συμφωνήσουν οι καπιταλιστές που διοικούν τις ομάδες, ουσιαστικά να συμφωνήσουν Κόκκαλης και Βαρδινογιάννης, προκειμένου να μπουν σαφείς κανόνες στον τρόπο λειτουργίας του ελληνικού ποδοσφαίρου, αν και το γεγονός ότι τα πρόσωπα που απαρτίζουν τη Λίγκα είναι τα ίδια με αυτά που διοικούσαν το ποδόσφαιρο πριν τη δημιουργία της δεν άφηνε περιθώρια αισιοδοξίας. Αν σε αυτό προσθέσουμε ότι μέχρι στιγμής Κόκκαλης και Βαρδινογιάννης δε δεχόνται να καίγονται ιδιαίτερα για την επίτευξη των στόχων της, τα πράγματα γίνονται ακόμη πιο δύσκολα.

Σε προηγούμενα φύλλα είχαμε αναφέρει στην ποιοτική υποβάθμιση του ελληνικού πρωταθλήματος και στη βία στα γήπεδα, η οποία αντί να μειώνεται, σύμφωνα με τις διακηρύξεις των αρμόδιων, γηγαντώνεται. Σήμερα θα ασχοληθούμε με τη διαιτησία που πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο.

Αν και δεν το συνηθίζω, θα συμφωνήσω με τον αντιπρόεδρο της ΠΑΕ Ολυμπιακός Πέτρο Κόκκαλη: το ποδόσφαιρο είναι συναρπαστικό άθλημα γιατί είναι απρόβλεπτο και στην έννοια απρόβλεπτο εμπεριέχονται και τα λάθη της διαιτησίας. Είτε το θέλουμε είτε όχι, ο διαιτητής συμμετέχει στο παιχνίδι και από τη στιγμή που αποφάσισεις του μπορούν να καθορίσουν το αποτέλεσμα, τα λάθη της διαιτησίας συμμετέχουν στο «απρόβλεπτο» του αποτελέσματος. Για να μην παρεξηγηθώ, δεν ισχυρίζομαι ότι θα πρέπει οι διαιτητές να κάνουν λάθη και να καθορίζουν με τις αποφάσεις τους το αποτέλεσμα για να γίνει το ποδόσφαιρο πιο συναρπαστικό. Απλά πρέπει να τονιστεί ότι το ανθρώπινο λάθος του διαιτητή, το οποίο μπορεί να προέλθει από μια δύσκολη φάση ή και μια αβλεψία του, όταν είναι πρωταρματικά ανθρώπινο και όχι εσκεμμένο, συμβάλλει στη συναρπαστικότητα ενός αγώνα ή αν θέλετε αποτελεί σημείο συζήτησης μετά τη λήξη του, άρα και ερεθίσμα για να ασχοληθούν κάποιοι με το άθλημα.

Αυτό όμως που γίνεται στη

χώρα μας δεν έχει καμία σχέση με το ανθρώπινο λάθος του διαιτητή. Αρκεί να αναλογιστούμε ότι στις 12 αγωνιστικές του πρωταθλήματος έχουν τιμωρηθεί 11 διαιτητές και 9 επόπτες, ενώ αρκετές είναι και οι περιπτώσεις μετριαίας διαιτησίας χωρίς παραπομπή στο πειθαρχικό, αφού διαιτητής και επόπτες έπιασαν τη βάση. Αν στα παραπάνω προσέσουμε και την προκατάληψη που υπάρχει απέναντι τους, καταλαβαίνουμε το εκρηκτικό μέγυμα που δημιουργείται για την ομαλή εξέλιξη ενός αγώνα και ταυτόχρονα τους λόγους που η διαιτησία στη χώρα μας αποτελεί τροχοπέδη στην ανάπτυξη του ποδοσφαίρου.

Το ερώτημα που μπαίνει είναι αν αυτοί που καθορίζουν τις τύχες του ελληνικού ποδοσφαίρου θέλουν να υπάρχουν καλοί διαιτητές. Μέχρι σήμερα ο ελεγχός της «παραγάκας» ήταν η πρώτη προτεραιότητα των καπιταλιστών που ασχολούνταν με το ποδόσφαιρο. Η λογική της αποπαχτής που επικρατούσε και που σε σημαντικό βαθμό επικρατεί και σήμερα, απαιτούσε να υπάρχουν κέρδη ομέσως και με οποιδήποτε τρόπο. Και επειδή η δημιουργία μιας καλής ομάδας απαιτεί χρόνο και χρήμα, η εύκολη και αποτελεσματική λύση ήταν ο ελεγχός του παρασκενίου και της διαιτησίας. Διαιτητές «κομάντο» έφερναν σε πέρας δύσκολες αποστολές και εξασφάλιζαν κέρδη στους προεδρους. Άλλωστε, η άλη δομή του ελληνικού πρωταθλήματος ευνοούσε και συνεχίζει να ευνοεί τη δράση τους, αφού η διαιροφρά δυναμικότητας των μεγάλων ομάδων από τις υπόλοιπες έχει σαν αποτέλεσμα ο τίτλος του πρωταθλητή να κρίνεται στα ντέρμπι ή σε δυο-τρία κρίσιμα παιχνίδια, οπότε αυτός που ήλεγχε τη διαιτησία και είχε εξασφαλίσει ότι με τη βοήθειά της θα κερδίσει σ' αυτά είχε και τον πρώτο λόγο στην κατάκτηση του τίτλου.

Το αποτέλεσμα της κατάστασης αυτής ήταν να μην υπάρχουν οι όροι και οι προϋποθέσεις για την ύπαρξη καλών και ικανών διαιτητών. Οπως συμβαίνει με τη δημιουργία μιας αξιόλογης ποδοσφαιρικής ομάδας, έτσι και για τη δημιουργία ικανών διαιτητών απαιτείται χρόνος και κόπος. Ομως από τη στιγμή που οι παράγοντες ενδιαφέρονταν για «πρόθυμους» και αναλώσιμους διαιτητές, το αποτέλεσμα είναι να μην υπάρχουν σήμερα διαιτητές που να μπορούν να αντεπεξέλθουν στις απαιτήσεις για ένα καθαρό και τίμιο πρωτάθλημα. Μπορεί σήμερα ο Κόκκαλης και ο Βαρδινογιάννης να θέλουν να μη παίζει ρόλο η διαιτησία στην εξέλιξη του πρωτα-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΝΟΥΡΙ ΜΠΙΛΓΚΕ ΤΖΕΙΛΑΝ Κλίματα αγάπης

Ο Νούρι Μπιλγκέ Τζείλαν εδραίωνε με την τανία αυτή (η πρώτη του με τίτλο «Uzak» διακρίθηκε επίσης στις Κάννες) τη φήμη του ως του πλέον ικανού σύγχρονου Τούρκου σκηνοθέτη. Με φόντο τρεις εποχές ο Τζείλαν περιγράφει τις εναλλαγές στην ερωτική συμπεριφορά ενός μεσήλικα καθηγητή πανεπιστημίου, δίνοντας στην ουσία το ψυχολογικό πορτραίτο ενός αλλοτριωμένου διανοούμενου του οποίου η καθημερινή συμπεριφορά χαρακτηρίζεται από συνεχείς ταλαντεύσεις και εγκεντρισμό.

Με μινιμαλιστική διάθεση και αισθητική ο Τζείλαν καταφέρνει να δώσει την ανία, την ψυχρότητα, τις αποστάσεις

και τις λεπτές συναισθηματικές αποχρώσεις των ηρώων του, πρόγραμμα εξαιρετικά δύσκολο να εκφραστεί στην κινηματογραφική γλώσσα και μάλιστα με λίγους διαλόγους. Επί της ουσίας, ο Τζείλαν δείχνει ένα άλλο πρόσωπο των τουρκικών μεγαλουπόλεων, ίδιο με εκείνο των σύγχρονων καπιταλιστικών μητροπόλεων, καθώς και τις αλλοτριωμένες σχέσεις που οι άνθρωποι και ιδίως εκείνοι της διανόσης αναπτύσσουν μεταξύ τους. Μάλιστα, η πρώτη του τανία, το «Uzak», περιέγραφε ακριβώς αυτή τη μετάβαση, τη μετανάστευση από τη δύσκολη αγροτική ζωή στον αστικό απόμακρο κυκώνα.

Το «Climates» περιγράφει την επιφάνεια επιφανειακών ασήμαντων ανθρώπων. Δεν έχει το κοινωνικό υπόβαθρο που είχε το «Uzak», δεν είναι όμως μια ασήμαντη τανία.

■ ΣΤΙΒΕΝ ΦΡΙΑΡΣ Η βασίλισσα

Ο Στίβεν Φρίαρς αποδίδει το δικό του φέρο τιμής στο πολιτικό σύστημα της Βρετανίας. Μέσα από το χρονικό του θανάτου της πριγκίπησας Νταϊάνα και της νεκρώσιμης αικουδιώτικης που οργάνωσε η βασιλική οικογένεια, αναδεικνύεται ο ρόλος του Τόνι Μπλερ και η προσπάθειά του να προστατεύσει το θεομό της μοναρχίας, παράλληλα με την αδυναμία της Ελισάβετ και της αυλής να αντιληφθούν πώς πρέπει να διαχειριστούν το θάνατο ενός δημοφιλούς προσώπου, έστω κι αν αυτό δεν ανήκε πλέον στα θεσμικά πρόσωπα του θρόνου.

Ο Φρίαρς, παρά τις αιχμές και τη λεπτή ειρωνία, με την οποία διανθίζει την τανία του, αντιμετωπίζει το θέμα όπως κάθε Αγγλός της συντριπτικής πλειοψηφίας, που στηρίζει τη μοναρχία. Πρώτο, απεμπολεί μια πρώτης τάξης ευκαιρία να τον σαρκάσει και να τον υποστάψει, μένοντας πιστός περισσότερο στη δημοσιογραφική καταγραφή των γεγονότων και όχι στην ουσία. Και δεύτερο, εκμαιεύοντας μια σχέδιον συγκινητική ερμηνεία από την εξαιρετική πρωταγωνίστρια του Ελεν Μίρεν, δίνει ανθρώπινη υπόσταση και τραγικότητα σ' ένα πρόσωπο όπως η βασιλίσσα της Αγγλίας που θα έπρεπε να κρίνεται με άλλα κριτήρια.

Κόμματα, κομματίδια και αποκόμματα (ξανά) προς εκλογές τραβάνε (η κοινωνία τί κάνει;)

Μήπως και η δολοφονία του Αλέκου Παναγούλη ήταν ατύχημα;

**Και του Καλτεζά; Και του Τεμπονέρα; Και του Κουμή; Και της
Κανελλοπούλου; Και της Βασιλακοπούλου; Και του Σιδ.**

**Ισιδωρόπουλου; Και του Χριστ. Μαρίνου; Και του Κασίμη; Και του
Διομήδη; Και του Πεσλή; Και του Π. Ελή; Και του Γ. Χαλκίδη; Και
του Πέτρουλα; Και του Λαμπτράκη; (Η μήπως όλοι αυτοί/ές ήταν
πράκτορες του Ρουφογάλη και της ΚΥΠ;)**

Ο νέος προϋπολογισμός είναι κοινωνικά δίκαιος

◆ «Οι στοχευμένες παρεμβάσεις των κυβερνήσεων, των ιατρικών οργανώσεων και των μέσων μαζικής ενημέρωσης έχουν ιδιαίτερη σημασία για την αντιμετώπιση της μαζικής υστερίας» («A current opinion in psychiatry», t.19, 2006). Εδώ γελάμε, καλέ μου άνθρωπε!

◆ «Αναπλήρωση ουσιαστική και παιδιαγωγική - Οι προτάσεις της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ για να μη γίνει η αναπλήρωση απώλεια» (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 21/11/06). Η πέμπτη φάλαιγγα μέσα στο κίνημα.

◆ «Νεαροί "άνδρες" του... "νόμου και της τάξης", ντυμένοι με τζιν και μπουφάν, που πριν ή μετά το περιστατικό αυτό, μπορεί να βρίσκονταν μεταξύ των "γνωστών-αγνώστων" και να πετάνε πέτρες και μολότωφ» (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 21/11/06). Τα ανυπόγραφα πούστικα του (β)Ριζοσπάστη: προσέξτε εκείνο το «μπορεί»... (5η φάλαιγγα; Μόνο;).

◆ «Πληθαίνουν οι συζητήσεις για εκλογές και εκλογικό νόμο - Νέα σενάρια καλπονοθείας και χειραγώγησης - Απεργάζονται τρόπους ισχυροποίησης των κυβερνητικών πλειοψηφιών και γενικότερα του δικιματισμού». Κεντρικό πρωτοσέλιδο του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ, 21/11/06, που διεγέρει τα κομματικά αντανακλαστικά του ακροατηρίου του: πληθαίνουν, εκλογές, σενάρια (συνομιωτές), καλπονοθείες (να μην μις πάρουν την ψήφο), χειραγώγησης, απεργάζονται (την ανομίαν).

◆ «Ο κ. Πολύδωρας οφείλει μια εξήγηση και κυρίως μια υπόσχεση: δύτι δεν θα επαναληφθούν». (ΤΟ ΒΗΜΑ, 21/11/06). Αυτό είναι. Βύρωνα, ομολόγησε το, είσαι κακό παιδί. Από τ' αυτή και στο δάσκαλο...

◆ Στην Αμάρυνθο ο φασισμός καλά κρατεί.

◆ «Ξέσπασμα Βουρλούμη» (ΗΜΕΡΗΣΙΑ, 21/11/06). Ψυχολογικά προβλήματα...

◆ «Για μας κάθε προσπάθεια ανασυγκρότησης δεν μπορεί να ξεκινάει με εκλογικές συγκολλήσεις. Θεωρούμε επίσης ότι το πεδίο αυτό είναι το πλέον ακατάλληλο όχι γιατί έχουμε κάποιο πρόβλημα αρχής, αλλά γιατί οι εκλογές συνεχίζουν να δείχνουν ένα πολύ μικρό μέρος της πραγματικότητας. Μιας πραγματικότητας που δεν άλλάζει λίγολγο, αλλά με μεγάλα γεγονότα στους δρόμους και όχι στις κάλπες. Και θέλουμε μια αριστερά να δείχνει την αξέια της ακριβώς εκεί και όχι στις στημένες δημοσκοπήσεις περιορισμένης ευθύνης, όπως είναι οι εκλογές». (ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ, Νοέμβριος 2006).

◆ Συνταξιούχοι έτοιμοι για...

δουλειά.

◆ Δηλαδή ο Ανδρέας Κουράκης όντας μέλος του ΣΥΝ είναι ταυτόχρονα και δημοτικός σύμβουλος στην παράταξη του Γ. Μπουτάρη; (Αλλαξδουλειές...) (πράγμα που υποστηρίζει ο Μιχ. Παπαγιανάκης του οποίου ο αδερφός Λευτέρης κ.λ.π., κ.λ.π.).

◆ Οι υποκλοπές δεν είναι μόνο νόμιμες - είναι μόνιμες...

◆ Σε όποια εφημερίδα κι αν ανοίξω τα πολιτιστικά της ΝΔ (επί Βουλγαράκη) πάνε καλά.

◆ Χαίρεται Η ΑΥΓΗ, 24/11/06 («Πιπτάμενοι» Ολλανδίο Σοσιαλιστές) για την εκλογική επιτυχία των σοσιαλιστών στην Ολλανδία. (Δηλαδή, εκτός της ντομάτας με το αστέρι τί ακριβώς θα κάνουν από τούδε;).

◆ Οχι που θα άφηναν να καταγγελθεί η αστυνομία οι κ.κ. Παπαγεωργόπουλος και Ψωμιάδης (σαρξ εκ της σαρκός).

◆ Ελεύθερος Ρύπος: Όνομα και πρόγραμμα, ως και ο ρεπόρτερ αυτού Αγγελος Αγγελίδης (ανταποκριτής του στη Θεσ/νίκη) δύστις εκτιμά ότι «ο νεαρός κύπριος (προφράνως υστέρα από παρότρυνση) προφρασίζεται ζαλάδες για να μείνει περισσότερο χρόνο στο νοσοκομείο και να «εικβίάσει» την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί». (Γαϊδούρι ξεσαμάρωτο!).

◆ Ακρως «αντιπολιτευτικό» το ΠΟΝΤΙΚΙ, 23/11/06...

◆ Καλά, αυτό το βιβλίο της Σ. Τριανταφύλλου «Κινέζικα κουτιά» γιατί το περιφέρουν διαφημίζομενο από εντύπου εις έντυπον;

◆ Φυσικά και να (ξανα)κούσουμε hits των CREEDENCE CLEARWATER REVIVAL.

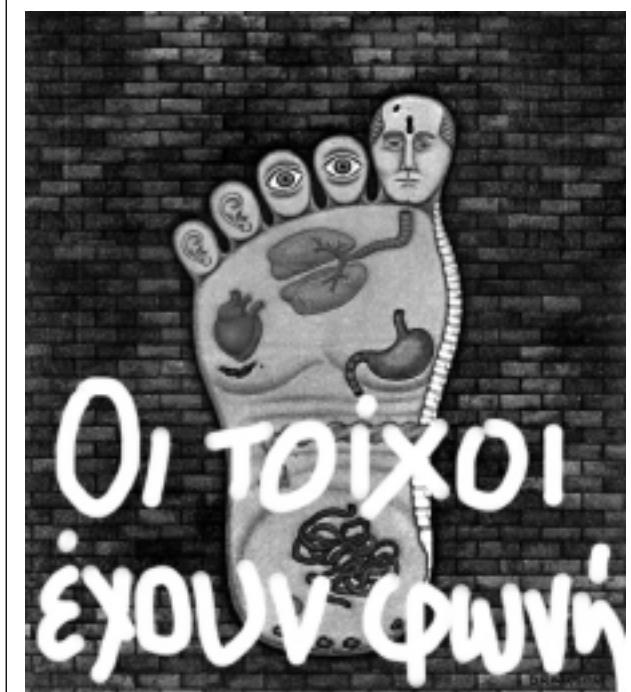
◆ Φαίνεται ότι ο αρχιεπίσκοπος μελετάει αυτό τον καιρό γιατί με τόση βία, βρε παιδί μου, δεν μπορεί, κάτι θα έλεγε (αλλά, βέβαια, πρόκειται για αστυνομική βία...).

◆ Διαβάστε το Μπουκβάρ (Αμπετεσεντάρ ή Αναγνωστικό) της μακεδονικής γλώσσας που εκτύπωσε η ελληνική κυβέρνηση του 1925 (αξίζει από πολλές πλευρές).

◆ Να υπενθυμίσουμε στη συμπαθή νεολαία ΣΥΝ ότι άλλο Ρέμος και άλλο Veneremos...

◆ Η κ. Κατερίνα Σχινά είναι μεταφράστρια. Άλλα και συνεργάτης της «Βιβλιοθήκης» της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ. Απ' αυτή τη θέση απαντά σε επιστολή αναγνώστη σχετικά με τα «νέα» σχολικά βιβλία (η απάντησή της στο φύλλο 430, 24/11/06). Εμφανέστατα σε όλα λέει ναι (αποφεύγοντας να απαντήσει στο τί διδάσκουν τα βιβλία), στη βάση του ότι (η ίδια) δεν έχει στοιχεία, στο ότι τρεις εκδοτικοί οίκοι «εισέβαλαν» στην «πίτα» του εκδοτικού έργου του υπουργείου Παιδείας. Κατολήγει δε ότι ενδιαφέρει το πως και όχι το τι (φαίνεται δεν ζούμε σε καππαλισμό...). Η δε κατακλείδα της είναι: «επαναξιολόγηση των αξιών στην εκπαίδευση». Άλλις αυταπατώμαστε με ιδέες περί προσδόου, ενώ στην πραγματικότητα υπερασπίζομαστε τη στασιμότητα και την ακινησία». Αυτά τα λόγια αποτελούν «κορωνίδα» της υπουργού κ. Μαριέττας (να ενημερώσουμε ότι η κ. Σχινά συμπαρουσιάζει την εκτομπή «Βιβλία στο κουτί» στην κρατική τηλεόραση...).

Βασιλης

◆ Η Παιδεία είναι Δικαίωμα, δεν θα γίνει Προνόμιο. Οχι στην αναθεώρηση του άρθρου 16. Οχι στα ιδιωτικά ΑΕΙ-ΤΕΙ. Η παιδεία φεύγει... η εταιρεία έρχεται (Πρωτοβουλία μελών ΠΑΣΟΚ ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16 του συντάγματος)

Το δικαίωμα είναι για τα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων η Παιδεία σήμερα ας το προσπεράσουμε προς το παρόν. Συμφωνούμε ότι η αναθεώρηση του άρθρου 16 -αν περάσει βέβαια- θα δώσει ισχυρότατο χτύπημα στη δημόσια εκπαίδευση. Στο δικαίωμα του λαού για δημόσια και δωρεάν παιδεία. Το θέμα είναι τόσο σοβαρό που σου κόβει κάθε διάθεση για να κάνεις λίγη πλακίτσα. Άλλα να, βλέποντας στα κανάλια αυτόν τον λέοντα της πολιτικής, τον Γιώργαρο (πολλοί τον αποκαλούν Γιωργάκη από τη ζήλεια τους) περιστοιχισμένο από πρώην βαρβάρους αριστερούς (το «κομμουνίστη» δεν το χρησιμοποιούμε, γιατί όλα τα πράγματα έχουν και τα άρια τους) της γενιάς του Πολυτεχνείου, το Μήμη, τη Μαρία, το Νίκο, το Βαγγέλη (τι ξεφτίλα), να μιλάει για ταξικές πολιτικές της δεξιάς σε όλα θέματα και να υπερθεματίζει μαζί της στην αναθεώρηση του άρθρου 16, σκέφτεσαι ότι κάποιο λάκο έχει η φάβα. Δηλαδή, μήπως εκεί στο ΠΑΣΟΚ, που είναι γεμάτο από σύγχρονες ιδέες, επειδή το πήραν απόφοιτη ότι θα είναι πάλι αντιπολίτευση (το είπε όλωστε και ο Γιώργαρος εν τη ρύμη του λόγου του στη Βουλή), σχεδιάζουν να ανοίξουν κανένα ιδιωτικό πανεπιστήμιο; Από καθηγητές άλλο τίτοτα. Από φοιτητές πάλι πλήρεις. Για αρχή μπορούν να στρατολογήσουν τα μέλη της ΠΑΣΠ που παρέλασαν με κράνη και ματσούκια, σε συνεργασία με τα ΜΑΤ στο Πολυτεχνείο. Τα κράνη είναι απαραίτητο φοιτητικό εξάρτημα σε ΠΑΣΟΚικό ιδιωτικό πανεπιστήμιο. Ετοιμάστε να μη περνάει τίποτε χρήσιμο στον αποστειρωμένο εγκέφαλο. Συμπέρασμα: Το ΠΑΣΟΚ έχει αποκτήσει πράγματι μια ολοκληρωμένη πρόταση για την παιδεία.

◆ Δώστε λεφτά σε όλο το λαό, ούτε ένα ευρώ στον αστυνομικό (συνθημα στην πορεία της 28/11)

Το φρώναζαν οι φοιτητές. Δεν είναι αυτό μια απόδειξη ότι χρειάζεται να μπει μια τάξη στην παιδεία; Βέβαιατα. Ηδη έχουμε δύο υπό εκκλαψή ιδιωτικά πανεπιστήμια. Ενα της ΓΣΕΕ, δύο του Γιωργάκη -σόρι, του Γιώργαρου. Ενα τρίτο σύγουρα θα ετοιμάσει ο Χρυσόδοντος. Ενα τέταρτο μπορούν να ετοιμάσουν ο Μαργαρίτης με τη Μπριλλή. Μαζί με τους νέους δικαστικούς αστέρες του Κορυδαλλού. Μετά θα μπουν στο χώρο ο Κακαουνάκης με τον Τράγκα και όλος ο υπόλοιπος δημοσιογραφικός πλούτος της χώρας. Οπότε καταλαβαίνετε. Η εκπαίδευση θα αναβαθμιστεί πλήρως. Θα δώσει και πολλά ευρώ στους αστυνομικούς. Διότι θα τους προσλάβουν ως σεκιουριτάδες. Οπ

Ξεπουλιάζουν το ΙΚΑ

Με γοργούς ρυθμούς και μχωρίς κοινωνικές αντιδράσεις προχωρά και αναμένεται να ολοκληρωθεί σε λίγες μέρες η ψήφιση του ασφαλιστικού πολυνομοσχέδιου-σκούπα. Ενός νομοσχέδιου που ξεπουλιάζει το ΙΚΑ και μας δίνει μια καλή πρόγευση των κυβερνητικών προθέσεων για τη γενική «αναμόρφωση» του ασφολιστικού συστήματος, που έχει αναγγελθεί για την επόμενη τετραετία. Αυτοί που υποτίθεται ότι θέλουν να σώσουν το ΙΚΑ από τη χρεοκοπία κάνουν ό,τι περνά από το χέρι τους για να το βυθίσουν περισσότερο στα χρέα, χαρίζοντας για πολλοστή φορά δισεκατομμύρια ευρώ.

Μαζί με τη σκανδαλώδη ρύθμιση, που χαρίζει δισεκατομμύρια στους εισφοροκλέπτες καπιταλιστές, ενθαρρύνοντάς τους να συνεχίσουν να κλέψουν τις ασφολιστικές εισφορές περιμένοντας την επόμενη ρύθμιση, ο Τσιτουρίδης κατέθεσε στη ζύλα (με τη μορφή τροπολογίας, μπας και περάσει απαρατήρητη) μια ακόμη σκανδαλώδη ρύθμιση, με την οποία χαρίζονται σε μεγαλοεργολάβους γύρω στα 3 δισ. ευρώ που χρωστούν στο ΙΚΑ. Η τροπολογία προβλέπει την ένταξη και των εργολάβων στης ρυθμίσεις και την παραχώρηση σ' αυτούς κατ' εξαίρεση ασφολιστικής ενημερότητας. Ετοι, πληρώνοντας ένα 3% των οφειλών τους (κλεμμένες ασφολιστικές εισφορές) και εξακολουθώντας να χρωστούν το 97%, θα παίρνουν ασφολιστική ενημερότητα, θα πληρώνονται από τους φορείς του δημοσίου και θα μπορούν να παίρνουν μέρος σε διαγωνισμούς για νέα έργα.

Για να ρίξει στάχτη στα μάτια των εργαζόμενων, ο Τσιτουρίδης ισχυρίζεται ότι η ασφολιστική δικλείδα για την τήρηση από μεριάς των εργολάβων της ρύθμισης είναι η υποχρέωση να καταθέτουν στο ΙΚΑ ισόποση της οφειλής εγγυητική επιστολή. Ομως, σε περίπτωση που δεν καταβάλουν εμπρόθεσμα δυο δόσεις μέσα στο δωδεκάμηνο, δεν καταπίπτει η εγγυητική επιστολή αλλά απλώς χάνουν τη ρύθμιση. Αυτοί, όμως, το χαρτάκι της ασφολιστικής ενημερότητας θέλουν να τάρουν. Και να χάσουν κάποια στιγμή τη ρύθμιση, δεν έχουν παρά να περι-

μένουν την επόμενη.

Το πιο προκλητικό μέτρο αυτού του νομοσχέδιου είναι η δυνατότητα στους καπιταλιστές ολόκληρου του κυκλώματος μεταποίησης, τυποποίησης και εμπορίας αγροτικών προϊόντων (μιλάμε για το μεγαλύτερο κομμάτι της ελληνικής βιομηχανίας και του εμπόριου, με εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες) να ασφαλίζουν εργαζόμενους στον ΟΓΑ για διάστημα μέχρι 6 μήνες το χρόνο. Και μάλιστα, αυτό το εξάμηνο να κατανέμεται σε όλη τη διάρκεια του χρόνου «σύμφωνα με τις ανάκρες της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης». Πέρα από την καταφανή ληστεία του ΙΚΑ, που θα χάνει τόσες εισφορές κάθε χρόνο, εδώ έχουμε και διευκόλυνση των καπιταλιστών σ' αυτό που ονομάζεται διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Η σχετική ρύθμιση είχε πρωτομπεί από το ΠΑΣΟΚ (ν. 3050/2002), με την προϋπόθεση η επιχείρηση να απασχολεί μέχρι 30 άτομα, οι μερικά απασχολούμενοι που ασφαλίζονται στον ΟΓΑ να μην ξεπερνούν τους 15 και η διάρκεια τους 4 μήνες το χρόνο. Οι καπιταλιστές τεστάρισαν τη ρύθμιση, ειδαν πάσσο τους βολεύει, ζήτησαν τη γενίκευση της και η κυβέρνηση ικανοποίησε την απαίτηση τους, καταργώντας κάθε περιορισμό.

Και ενώ το ζήτημα τέθηκε και από τον ΣΥΝ και από το ΚΚΕ (έστω και καθυστερημένα), Τσιτουρίδης και ΠΑΣΟΚ το έκα-

την περασμένη Τετάρτη, στη συνέντευξη Τύπου του ΣΕΒ, θέσαμε στον πρόεδρό του το ζήτημα της σκανδαλώδους ρύθμισης με την οποία οι καπιταλιστές μπορούν να ασφαλίζουν εργάτες στον ΟΓΑ. Συμπληρωματικά, αναφέραμε ότι από στελέχη της ΔΑΚΕ στο υπουργείο Γεωργίας λέγεται ότι σε συνάντηση εκπροσώπων των καπιταλιστών (δεν ξέρουμε ποιους ακριβώς φορέα τους) με υπουργούς επιπλέκη πως η ρύθμιση αυτή είναι ένα δώρο προς αυτούς, για να πάψουν να διαμαρτύρονται για τη ρύθμιση που κυνοφορείται για το καρτέλ του γάλακτος.

Καταπληκτικός θητοποίος ο Δ. Δασκαλόπουλος επικαλέστηκε καταρχάς άγνοια της ρύθμισης στο ασφολιστικό νομοσχέδιο! Στη συνέχεια, εξέφρασε τη δυσαρέσκειά του για τη λέξη καρτέλ, η οποία είναι «μια πολύ τεχνική έννοια», με την οποία ασχολούνται τα αρμόδια θεσμικά όργανα και όλοι οι υπόλοιποι πρέπει να σταματήσουμε να τη χρησιμοποιούμε (προφανώς, ο κ. Δασκαλόπουλος θεωρεί ότι είμαστε υπόλληλοί του και μπορεί να μας υπαγορεύει ποιες λέξεις μπορούμε να χρησιμοποιούμε). Εκφράζουμε -επίτη στη συνέχεια μια λογική που δεν οφείζει στον ΣΕΒ, επειδή κάτι είπαμε για δώρο! (Αυτό το αφήνουμε ασχολίαστο, ως ευκόλως εννούμενο). Τέλος, προσπάθησε να ντριμπλάρει, λέγοντας ότι ο ίδιος δεν συμμετέχει σε καμιά σύσκεψη, όμως «συναντήσεις εργασίας γίνονται κάθε μέρα στα πλαίσια της δουλειάς μας».

Εμάς μας αρκεί η μη διάφυευση από μέρους του της συνάντησης στην οποία αναφέρονται στελέχη της ΔΑΚΕ. Μας αρκεί ακόμη η δήλωση του ότι αυτός, ένας γαλακτοβιομήχανος, δεν γνωρίζει τη ρύθμιση Τσιτουρίδη, που αφορά άμεσα τις επιχειρήσεις του.

Και όμως, αυτή η προκλητική ρύθμιση, που στενεύει την ασφαλιστική βάση του ΙΚΑ, στερώντας του εισφορές εκατομμυρίων ημερομισθίων κάθε χρόνο, πέρασε χωρίς καν να γίνει κάποιος θόρυβος. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, μολονότι ενημερώθηκε από εμάς στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε, έστειλε τον πρόεδρο της ΓΣΕΕ στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής όπου δεν είπε λέξη γι' αυτό το σκάνδαλο. Ο σύμβουλος της ΓΣΕΕ σε ασφαλιστικά θέματα Γ. Ρωμανίας, όταν του ξαναθέσαμε το ζήτημα, μας απάντησε χωρίς ντροπή ότι η ΓΣΕΕ εκτιμά πως υπάρχουν πιο σοβαρά ζητήματα στο νομοσχέδιο! Ο Περιορισός δεν πήρε χαμπάρι. Μόνο την περασμένη Τετάρτη έκανε κάποιες νύξεις γι' αυτό το θέμα ο βουλευτής του Τ. Τσιόγκας, επειδή είχε ακούσει να το θίγει ο βουλευτής του ΣΥΝ Θ. Λεβέντης. Ομως, ούτε ο «Ριζοσπάστης» ούτε το ΠΑΜΕ «σήκωσαν» το θέμα. Άλλα και ο Θ. Λεβέντης, ενημερωμένος αναλυτικά από εμάς, περιορίστηκε σε αναφορές, χωρίς να καθιστά αυτή τη ρύθμιση κεντρικό θέμα της συζήτησης στη Βουλή.

Ο Τσιτουρίδης, σε μια έσχατη προσπάθεια δημιουργίας, τροποποίησε τη ρύθμιση αναφέροντας ότι η συμμετοχή θα θεσπιστεί για εξετάσεις «ψηλού κόστους» και για εμβολία «εκτός του Εθνικού Προγράμματος». Ομως, μ' αυτά τα ζητήματα δεν παίζει κανείς. Ενας εμβολιασμός ή είναι απαραίτητος ή δεν είναι. Αν είναι απαραίτητος, τότε ο ασφαλισμένος πρέπει να μπορεί να τον κάνει δωρεάν. Η προληπτική ιατρική στη χώρα μας είναι σε εμβρυώδη μορφή. Επομένως, κάθε προσπάθεια επέκτασής της με εξετάσεις ή εμβολιασμούς θα πρέπει να πληρώνεται από τον ασφαλισμένο και το γεγονός αυτό, βέβαια, θα λειτουργεί ως αντικίνητρο για την εξαπλωση της προληπτικής ιατρικής στους εργαζόμενους και τις οικογένειές τους. Ο βουλευτής του ΣΥΝ Θ. Λεβέντης, που είναι γιατρός, έκανε σκόνη τη δημιουργία του Τσιτουρίδη, φέρνοντάς του συγκεκριμένα πταραδείγματα. Περιλαμβάνονται στις εξετάσεις το τεστ-Παπ και η μαστογραφία, όχι όμως το σπινθηρογράφημα οστών ή η οξινική τομογραφία, που θα πρέπει να τις πληρώσει εξαπλωση ή εμβολιασμούς θα πρέπει να πληρώνεται από τον ασφαλισμένο και το γεγονός αυτό, βέβαια, θα λειτουργεί ως αντικίνητρο για την εξαπλωση της προληπτικής ιατρικής στους εργαζόμενους και τις οικογένειές τους. Ο βουλευτής του ΣΥΝ Θ. Λεβέντης, που είναι γιατρός, έκανε σκόνη τη δημιουργία του Τσιτουρίδη, φέρνοντάς του συγκεκριμένα πταραδείγματα. Περιλαμβάνονται στις εξετάσεις το τεστ-Παπ και η μαστογραφία, όχι όμως το σπινθηρογράφημα οστών ή η οξινική τομογραφία, που θα πρέπει να τις πληρώσει εξαπλωση ή εμβολιασμούς θα πρέπει να πληρώνεται από τον ασφαλισμένο και το γεγονός αυτό, βέβαια, θα λειτουργεί ως αντικίνητρο για την εξαπλωση της προληπτικής ιατρικής στους εργαζόμενους και τις οικογένειές τους. Ο βουλευτής του ΣΥΝ Θ. Λεβέντης, που είναι γιατρός, έκανε σκόνη τη δημιουργία του Τσιτουρίδη, φέρνοντάς του συγκεκριμένα πταραδείγματα. Περιλαμβάνονται στις εξετάσεις το τεστ-Παπ και η μαστογραφία, όχι όμως το σπινθηρογράφημα οστών ή η οξινική τομογραφία, που θα πρέπει να τις πληρώσει εξαπλωση ή εμβολιασμούς θα πρέπει να πληρώνεται από τον ασφαλισμένο και το γεγονός αυτό, βέβαια, θα λειτουργεί ως αντικίνητρο για την εξαπλωση της προληπτικής ιατρικής στους εργαζόμενους και τις οικογένειές τους. Ο βουλευτής του ΣΥΝ Θ. Λεβέντης, που είναι γιατρός, έκανε σκόνη τη δημιουργία του Τσιτουρίδη, φέρνοντάς του συγκεκριμένα πταραδείγματα. Περιλαμβάνονται στις εξετάσεις το τεστ-Παπ και η μαστογραφία, όχι όμως το σπινθηρογράφημα οστών ή η οξινική τομογραφία, που θα πρέπει να τις πληρώσει εξαπλωση ή εμβολιασμούς θα πρέπει να πληρώνεται από τον ασφαλισμένο και το γεγονός αυτό, βέβαια, θα λειτουργεί ως αντικίνητρο για την εξαπλωση της προληπτικής ιατρικής στους εργαζόμενους και τις οικογένειές τους. Ο βουλευτής του ΣΥΝ Θ. Λεβέντης, που είναι γιατρός, έκανε σκόνη τη δημιουργία του Τσιτουρίδη, φέρνοντάς του συγκεκριμένα πταραδείγματα. Περιλαμβάνονται στις εξετάσεις το τεστ-Παπ και η μαστογραφία, όχι όμως το σπινθηρογράφημα οστών ή η οξινική τομογραφία, που θα πρέπει να τις πληρώσει εξαπλωση ή εμβολιασμούς θα πρέπει να πληρώνεται από τον ασφαλισμένο και το γεγονός αυτό, βέβαια, θα λ